

سال اول - شماره ۵۲ - چهارشنبه ۱ اردیبهشت ۱۳۵۹ - تک شماره ۵ اریال

حل مسأله گردستان تنها و تنها در گرو احقاق حقوق خود مختاری خلق گرد است

گردستان صحنه دیگری از نهایت اوج گیری درگیری های داخلی ماست. به اعتقاد مجاهدین خلق ایران، حل اساسی مسأله گردستان تنها و تنها در گرو احقاق حقوق خودمختاری داخلی و به رسمیت شناختن حق تعیین سرنوشت مردم آن در آن خطه بوده و از طریق عملی نمودن هرچه سریع تر مفاد پیام تاریخی مورخ ۲۶ آبان امام خمینی میسر است. و اساسا پس از آن می توان مرز روشنی میان انقلاب و ضدانقلاب در منطقه ترسیم نموده و موضع دقیق هر نیروی را مشخص ساخت. از این حیث چون بنا به جمیع واقعیات سیاسی و بقیه در صفحه ۲

مردم و گروه های سیاسی سنج خواستار اعزام هیات بازرسی امام و رئیس جمهور شدند.

عملیات انفجاری و تخریبی امپریالیستها در تهران

روز دوشنبه عوامل وابسته به امپریالیزم و صهیونیزم و ساواک ۵ بمب تخریبی در تهران کار گذاشته شد که از مجموع ۵ بمب کار گذاشته شده سه عدد که در شلوغ ترین مناطق شهر یعنی خیابان های لاله زار (سینما نادر) ناصر خسرو (داخل داروخانه) و میدان امام خمینی (توبخانه) سابق قسمت بارکینگ) کار گذاشته شده بود منفجر گردیده و تعدادی کشته و مجروح شدند.

از خود به جای گذاشت. شدت انفجار بمب کار گذاشته شده در میدان امام خمینی به حدی بود که بر اثر آن سه نفر کشته و حدود ۱۳ نفر مجروح گردیدند و به تعداد زیادی از اتوموبیل هایی که در آن محل پارک شده بودند خسارات فراوانی وارد گردید. به طوری که برخی از اتوموبیل ها به کلی در آتش سوختند.

ضمناً انفجار این بمب ها شیشه های اکثر مغازه ها و ساختمان های را نیز که در فاصله ی نسبتاً دوری از محل انفجار قرار داشتند، خرد کرده و خساراتی به بار آورد.

دومین انفجار روز دوشنبه در ساعت ۱۱ بامداد در سینما نادر واقع در خیابان لاله زار به وقوع پیوست، بر اثر انفجار این بمب که در داخل سالن سینما کار گذاشته بود، تعدادی

مجروح شدند که به بیمارستان منتقل گردیدند، انفجار این بمب خساراتی نیز به ساختمان سینما وارد کرد. سومین انفجار در خیابان ناصر خسرو، شمال العماره، در داخل یک داروخانه صورت گرفت. قدرت تخریبی این بمب به حدی بود که به چند مغازه اطراف محل انفجار نیز خساراتی وارد آورد و تعدادی را هم بکشد.

انفجار و ترور ادامه مأموریت ایادی داخلی آمریکا در ایران

بار دیگر اعلام می کنیم که خود داری از افشای لیست شبکه های ساواک و سیا بجای جز خیانت به خدا و خلق راه نخواهد برد.

از نظر سیاسی بایستی به همه ی تحریکات دشمن شادکن خاتمه داد تا ضد انقلاب (ایادی داخلی آمریکا) نتواند از شکاف بین نیروها و اقشار مردم سود ببرد.

اعلامیه مجاهدین خلق بمناسبت روز جهانی کارگر

بنام خدا
بنام خلق قهرمان ایران
و نریدان من علی الذین استضعفوا فی الارض و جعلهم ائمه و جعلهم الوارثین.
"اراده کرده ایم تا محروم ترین طبقات و مستضعفین را به رهبری برسانیم و آنان را وارث زمین قرار دهیم."
روز جهانی کارگر یادآور مبارزات حق طلبانه و خونین کارگران برای احقاق حقوق مشروع خود می باشد. روزی که کارگران زحمتکش شیگاو در مقابل ظلم و استثمار سنگار را قیام کرده و با نثار خون پاک خود پرچم سرخ مبارزات خونبار زحمتکشان را در اهتزاز نگه داشتند.
در این روز، کارگران و سایر زحمتکشان در سراسر جهان با برپا کردن مراسم و راهپیمایی پرشکوه، آرمان حکومت جهانی به رهبری مستضعفین را زنده نگه می دارند، و اتحاد و تصمیم خود را برای مبارزه تا برقراری جامعه ی بی طبقه ی توحیدی به نمایش می گذارند.
امسال ما در حالی عید بزرگ کارگران را جشن می گیریم که خلق قهرمان ما یک دیک از توطئه های خطرناک امپریالیست ها، آمریکا، انگلیس

"اول ماه مه" روز جهانی کارگر را هر چه باشکوه تر برگزار کنیم

ویژه نامه ی "روز کارگر" صفحات ۴-۳-۲-۱-۵-۶
پیروزی ویتنام
حماسه ی پایداری خلق
ما از مرک نوی تریم...
ما همچون برنجزارهای "جهوا"
می افزارند... سایگون... این دمل
چرکین تمدن آمریکایی، درخروش

خوشبختانه عملیات نظامی آمریکا در ایران موقتا هم که شده با شکست روبرو گشته است. اگر بخواهیم کمی دوراندیش تر باشیم و با بررسی واقعیات به نتیجه گیری بپردازیم، امکان دارد که با زهم همین فردا بدون این که ما نقش فعالی در خنثی کردن توطئه ی آمریکا داشته باشیم، ضریه های جدی از جانب آمریکا به انقلاب ایران وارد شود. در آن صورت دیگر هیچ توجیه و عذرو بهانه ای پذیرفته نخواهد بود. دیگر آن روز خلق قهرمانی که در طول انقلاب از هیچ گونه فداکاری و جان بازی و تبعیت فروگذار نگذرد است به سادگی توجیه کاری ها را نخواهد پذیرفت.
انقلابیون همیشه بایستی حقایق و واقعیات را آن گونه که

باشیم، ضربهای جدی از جانب آمریکا به انقلاب ایران وارد شود در آن صورت دیگر هیچ توجیه و عذر و بهانه‌ای پذیرفته نخواهد بود. دیگر آن روز خلق قهرمانی که در طول انقلاب از هیچ‌گونه فداکاری و جان‌بازی و تبعیت فروگذار نکرده است به سادگی توجیه‌کاری‌ها را نخواهد پذیرفت.

انقلابیون همیشه بایستی حقایق و واقعیات را آن گونه که می‌بینند با مردم در میان بگذارند، اما روزهایی هستند که هرگونه اغماض (به فرض این‌هم که در برخی شرایط به مصلحت انقلاب تلقی شود) چیزی جز مایه گذاشتن از انقلاب، باج سپیل به ضد انقلاب و مماشات با سازشکاران نیست. امروز در چنان شرایطی قرار داریم که اگر اقدامات عاجل صورت نگیرد، فردا خیلی دیر است. اخبار مربوط به تهاجم نظامی آمریکا را هرچند سر و دست و پا شکسته، مبهم و متناقض شنید باید. چیزی که در مجموع می‌توان از آن نتیجه گرفت این است که چنین تهاجم گسترده‌ای نمی‌تواند بدون وجود یک پایگاه داخلی وسیع و سازمان یافته صورت گیرد. به طور مثال موارد زیر می‌تواند بدون همکاری و دخالت افرادی ایرانی آمریکا در ایران صورت گرفته باشد هرچند برخی ندانم‌کاری‌ها و ضعف چاره‌اندیشی‌ها به عنوان عوامل کمکی موثر بوده باشد:

- آمریکا هواپیماها، هلی‌کوپترها و تجهیزات نظامی خود را از مرزهای ایران عبور می‌دهد و صدها کیلومتر در داخل مین با نفوذ می‌کند بدون آن که کوچکترین عکس‌العملی را از جانب سیستم دفاعی ایران برانگیزد. وقتی به این مساله تکرار دفعات ورود نظامی آمریکا به ایران را اضافه کنیم همکاری افرادی داخلی آمریکا از وضوح بیشتری برخوردار خواهد شد.

- گستردگی هدف‌های تهاجم نظامی آمریکا که تا بحال از جانب مقامات مسئول مطرح شده است، همکاری وسیعی را از جانب افرادی داخلی آمریکا ایجاب می‌کند.

- وجود افراد و اکتیو‌هایی که در یک هفته قبل از روز موعود تهاجم نظامی آمریکا تقریباً به طور فعال در تمام سطح شهر و به ویژه مراکز تجمع جولان می‌دادند.

- تقارن برخی تحریکات و موضع‌گیری‌های سیاسی که از پیش منافع امپریالیستی در آنها تشخیص داده می‌شد یا لحظه‌ای اقدام نظامی آمریکا (در این مورد گفتنی‌ها بسیار است که به مقالات دیگر احواله می‌کنیم) به ویژه فعال شدن برخی سیاستمداران و وعاظ‌کننده - بقیه در صفحه ۲

حماسه‌ی پایداری خلق

ما از مرک نوی تربیم ...
ما همچون برنجزارهای "جدهوا"
هرسال درومی شویم و سال دیگر
دوباره، با ساقه‌های پربارتی
میروئیم
"هوشی مین"

در نهمروز سی ام آوریل ۱۹۷۵
(دهم اردیبهشت)، آخرین دژ -
های امپریالیسم آمریکا در "سایگون"
فروپوشید و نیروهای انقلاب، در
فوران شوق یک شهر، پرچم آزادی را
بر ویرانه‌های غارت و ستم بر -
می‌کنند ...

سالروز پیروزی خلق ویتنام
فرصتی است تا با مبارزات کارگران و
دهقانان آن کشور و نقش طبقات
محروم در جنگ آزادی بخش مردم
بقیه در صفحه ۲

پیام امام خمینی به فیدل کاسترو

امام خمینی تبریز در
باسخ تلگرام پشتیبانی فیدل
کاسترو رئیس جمهوری کشور
دموکراتیک کوبا بنامی
به شرح زیر به کوبا
فرستادند:

بسم الله الرحمن الرحيم
حضرت آقای فیدل کاسترو
رئیس جمهوری کشور دموکراتیک کوبا
- هاوانا - تلگرام پشتیبانی آن
حضرت از انقلاب عظیم ملت شریف
ایران واصل گردید. از اظهار
همدردی و حمایتی که در این موقع
حساس از ملت مظلوم و رنج‌دیده ما
نموده‌اید متشکریم.

آقای کارتر با تجاوز آشکار خود
به خاک ایران چه‌روی واقعی خود را
به مردم دنیا نشان داد و ادعاهای
دروغین دفاع از حقوق بشر و انسان -
دوستی خود را با این عمل وحشیانه
به اثبات رسانید و ما به یاری خدا تا
نابودی کامل دشمنان اسلام و ملت -
های مستضعف جهان در برابر آنان و
به خصوص در مقابل آمریکای
جهان‌خوار ایستادگی خواهیم کرد و
همانا ایمان به خدا ضامن پیروزی ما
بر همه دشمنان خواهد بود. تأیید
آن حضرت و ملت شما را خواهیم.
روح الله الموسوی الخمینی

سرخ‌بارزات خونبار زحمتکش را در امرتزاز تنه‌اندازند.
در این روز، کارگران و سایر زحمتکش در سراسر جهان با برپا کردن
مراسم و راهپیمایی پرشکوهِ آرمان حکومت جهانی به رهبری مستضعفین را
زنده نگه می‌دارند، و اتحاد و تصمیم خود را برای مبارزه تا برقراری جامعه‌ی
بی‌طرفی توحیدی به نمایش می‌گذارند.

امسال ما در حالی عید بزرگ کارگران را جشن می‌گیریم که خلق قهرمان
ما یکی دیگر از توطئه‌های خطرناک امپریالیسم تجاوزکار آمریکا را از سر
گذرانده است، در حالی که هنوز توطئه‌های بزرگتری از جانب شیطان بزرگ،
مردم ستم‌دیده‌ی ما را تهدید می‌کند. به همین مناسبت روز جهانی کارگر
را با شرکت تمام اقشار خلق هر چه پرشکوه‌تر برگزار می‌کنیم و مشت محکمی
بر دهان امپریالیسم جهان‌خوار به سرکردگی آمریکا می‌کوبیم.

مرگ بر امپریالیسم جهان‌خوار بسرگردگی آمریکا
برقرار باد حاکمیت و وراثت مستضعفین
۱۸ اردیبهشت ۵۹ / مجاهدین خلق ایران

تصحیح:

در رابطه با ترجمه‌ی آیدی بالای صفحه‌ی ۱ نشریه‌ی شماره ۵۲ که
مومنین مترادف با خلق‌ها گرفته شده بود، توضیحا باید اضافه کنیم که
ترجمه با مفهومی که ما می‌خواستیم در رابطه با شرایط روز از آن
بگیریم، قاطعی شده بود و مومنین را ما مترادف با خلق‌ها آورده بودیم در
صورتی که مترادف هم نیستند.

ارتجاع چیست و مرتجع کیست؟ (۲)

ارتجاع به لحاظ سیاسی (قسمت اول)

گیری هر یک از آنها من ارتجاع یا صورت گیرد.
مرببات مثال در دوران شاه،
ترقیخواهی است.
ثانیا - اگرچه ما واژه‌های
ارتجاع و مرتجع با انقلاب و انقلابی
... را در زمینه‌های مختلف مورد
بحث قرار می‌دهیم، اما از آنجا که
مصادیق آنها در هر زمینه‌ای هم
که باشند بالاخره نمود عملی پیدا
می‌کنند و به عبارت دیگر سر از
"سیاست" عملی یا خط مشی و موضع
گیری در می‌آورند، اصولا واژه‌های
ارتجاع و ... بیشترین کاربرد را در
زمینه‌ی سیاسی دارند. یعنی مثلا
وقتی صحبت از یک نیروی ارتجاعی
می‌کنیم، منظورمان "جریانی" است
که حرکات و خط‌مشی ارتجاعی دارد.
ثالثا - در مورد اهمیت بررسی
ارتجاع و ... در زمینه‌ی سیاسی
بایستی اضافه کنیم که چون مواضع
عملی، اصل‌ترین معیار صحت و سقم
ادعاها و مین اهداف و آرمان‌های
هر فرد یا جریان اجتماعی است؛ در
هر مقطع قضاوت و موضع‌گیری در قبال
آنها هم بایستی به ویژه با توجه به
همین معیار (سیاست عملی آنها)

مقدمه - واژه‌های "سیاست" و
"سیاسی" اساسا به مجموعه‌ی
مسائل، موضوعات، عملکردها،
موضع‌گیری‌ها و برنامه‌هایی اطلاق
می‌شود که به نحوی از انحاء، با
حاکمیت یا قدرت و نظام حکومتی
ارتباط دارند.
البته در اینجا نیازی نیست که
بحث مفصلی راجع به معنا و مفهوم
این واژه‌ها داشته باشیم. اما چند
نکته را بایستی خاطر نشان کنیم:
اولا - در اینگونه موارد که موضوع
مورد بحث به بخش‌های فلسفی،
اقتصادی - اجتماعی و "سیاسی"
تقسیم می‌شود؛ مفهوم خاص
"سیاست" و "سیاسی"، عمدتا به
عملکردها، موضع‌گیری‌ها و خلاصه
به خط‌مشی مربوط می‌شود نه ماهیت
کو اینکه بی‌ارتباط با یکدیگر هم
نیستند.
مرببات مثال وقتی می‌گوئیم
یک سازمان یا گروه به لحاظ سیاسی،
ترقیخواه است و سازمان یا گروه دیگر
از همین نظر ارتجاعی است؛ منظور
اینست که خط‌مشی و عملکرد و موضع -
بقیه در صفحه ۲

بقیه از صفحات

انفجار و ترور ...

گاری که همیشه به خوبی در سر بزرگه درس‌های اربابان را پس می‌دهند. همچنین فعال شدن مریدهای آنها در سراسر کشور پراکنده شده و آگاهانه و ناآگاهانه در جهت ایجاد تفرقه و جدائی و ایجاد جنگ و جدال بین مردم مرشد را یاری می‌کنند.

— تلاش برای محو اسناد و مدارک و همچنین ردپاهائی که از عمل جنایتکارانه‌ی آمریکا بجای مانده بود.

— تعداد زیاد مهاجمین آمریکائی ایجاب می‌کند که آنها چه برای اختفا و چه از نظر تدارکات تغذیه و نقل و انتقال و ... از یک شبکه‌ی وسیع داخلی برخوردار بوده باشند.

— همچنین طرح گسترده‌ی عملیاتی آنها مستلزم اطلاعات وسیع و دقیقی است که جز با حضور یک شبکه‌ی اطلاعاتی سازمان یافته در سراسر صحنه‌ی سیاسی و ارگان‌های اجرائی مسئول ممکن نبوده است.

اما حالا که طرح قبلی آمریکا شکست خورده است (می‌گوئیم طرح قبلی شکست خورده نه این که دیگر آمریکا تجاوز نظامی نخواهد کرد) اگر در اینجا از بررسی طرح شکست خورده هم صرفنظر کنیم از یک سوال نمی‌توان غافل شد و آن این که ایادی داخلی آمریکا پس از این چه خواهند کرد؟

اگر قبول داشته باشیم که مساله‌ی تهاجم نظامی آمریکا در گذر عملیاتی از نوع انتیه محدود نبوده است و ضربه زدن به کل جنبش انقلابی ایران را مد نظر داشته است، می‌توان چنین نتیجه گرفت که ایادی داخلی آمریکا پس از شکست بیگانه نخواهند نشست. آنها رد پاهای روابط مربوط به طرح شکست خورده را پاک خواهند کرد. آنها طرح‌های جدیدی را خواهند ریخت. ولی موقتاً هم که شده برای ایجاد بلوا و آشوب و عدم امنیتی که راه را برای تجاوزات نظامی بعدی هموار سازد از هیچ‌گونه اقدامی فروگذار نخواهند نمود. آنها با ایجاد رعب و وحشت از طریق ترور، انفجار و تخریب اوضاع را آشفته خواهند کرد تا هم به زعم خود مردم را به استیصال بکشانند و هم باعث تضعیف مقامات و مسئولین شوند و در این میان از آب گل آلوده ماهی بگیرند و یقیناً این گونه عملیات نظامی با تفرقه‌اندازی، تهمت و افترا به نیروهای انقلابی ایجاد جوئی اعتمادی عمومی تکمیل خواهد گشت. موضع گیری‌ها و تحریکاتی سیاسی که توسط همزاد سیاسی همان جنایتکاران اعمال خواهد شد.

بر اساس همین تحلیل بود که در اولین روز حمله‌ی نظامی آمریکا سازمان ما طی اطلاعیه‌ای اعلام کرد که: "چون تردیدی نیست که آمریکا تنه‌ایب انگار شبکه‌ی گسترده‌ی جاسوسی خود در ایران و همکاری سازمان جاسوسی انگلیسی توانسته است تدارک حمله‌ی نظامی به کشور ما را ببیند، باز هم برای صدمین و هزارمین بار تکرار می‌کنیم که بدون اقصاء و الغاء جمیع قراردادها و روابط و شبکه‌های جاسوسی و منجمله ساواک، مبارزه‌ی ضد امپریالیستی هیچ عمقی نداشته و تنها در سطح به شعر و شعار و راهپیمائی محدود شده و چه بسا به مثابه‌ی ابزاری برای تصفیه حساب‌های سیاسی در داخل کشور به کار می‌رود.

اعلامیه‌ی کرده‌های مقیم مرکز در باره‌ی حوادث اخیر کردستان

جمعیت کرده‌های مقیم مرکز با احساس مسئولیت نسبت به آینده‌ی مردم کردستان و سرتاسر ایران لازم می‌داند شما را در جریان وقایع روزهای اخیر سقز و سنندج قرار دهد به شهادت روزنامه‌هائیکه هرروزه به دست هموطنان ارجمند می‌رسد خلق کرد به راهرویانها اعلام کرده است که مشکل کردستان راه حل نظامی ندارد و آماده است تا در هر لحظه و مکان با نمایندگان حکومت جمهوری اسلامی به بحث و گفتگو بنشیند و به جای استفاده از وسائل کشتار انسان، از طریق عقل و منطق مشکل کردستان را حل نماید و متأسفانه سران ارتش و سپاه پاسداران و کسانی که منطقی جز استفاده از سلاحهای مخرب و نابودی انسانها نمی‌شناسند به منظور مشتعل ساختن ناثره‌ی جنگی حقایق موجود در کردستان را تحریف نموده و می‌نمایند تا آنجا که آقای رئیس‌جمهور بارها به جای ارائه‌ی طرق مسالمت آمیز برای حل مساله‌ی کردستان که به

بقیه از صفحه ۸

نگاهی به اخبار و رویدادها

های چندین مفازه در فاصله ۵۰ تا ۷۰ متری محل انفجار آسیب دید. پس از چند لحظه، مأمورین شروع به اطفای آتش و خنثی کردن یکی از بمب‌های منفجر نشده اقدام کردند. تعداد مجروحان حادثه ۸ تن می‌باشد. در تماس با بیمارستان سینا گفته شد که در این حادثه ۲ نفر کشته و ۱۳ نفر مجروح شدند.

* (۶ فروردین) — ۸۵ نفر از زندانیان زندان اوین از زندان آزاد شدند. به دستور دادستان کل انقلاب، قضات دادسرای انقلاب مشغول بررسی پرونده‌ی متهمین و

راکه در مسجد جامع مداوا می‌شوند به نام دفاع از اسلام با فانتوم و هلی‌کوپتر هدف راکت و بمب قرار داده‌اند و شش نفر از زخمیه‌های بستری در مسجد را به قتل رسانیده‌اند، تنها بیمارستان شهر سنندج را که در آنجا اعمال جراحی برای نجات زخمیه‌ها انجام می‌گیرد به توپ بسته و آن را به ویرانه‌های تبدیل کرده‌اند. در نتیجه‌ی این اعمال غیرانسانی که شاید در دنیا بی‌نظیر باشد، صدها زخمی بدون مداوا مانده که اکثریت آنها در معرض نابودی هستند سپاه پاسداران حتی از رسیدن دوا و درمان به این زخمیه‌ها جلوگیری می‌کند در این حال صدا و سیما جمهوری اسلامی ایران با تحریف حقایق و مردم شرافتمند ایران را از دریافت اخبار مربوط به این سیاست امحافه‌ی انسان‌ها بازمی‌دارد. از تمامی مردم ایران به ویژه سازمان‌های سیاسی، حقوقی، مذهبی، جمعیت شیروخورشید سرخ ایران، صلیب سرخ و سازمان عفو بین‌الملل تقاضا داریم برای احراز حقیقت و نجات‌بخشی به شهروندان کردستان بفرستند و از نزدیک سیاست غلبه‌ی

محکومین هستند تا کسان دیگری...

از زندان آزاد شوند.

* رادیو ایران — (۸ اردیبهشت)

— در ساعت ۱۱ صبح امروز در اثر انفجار بمب در سینما نادر واقع در خیابان لاله‌زار تهران، چند نفر زخمی شدند که خوشبختانه این حادثه تلفات جانی نداشت. بنیاد هنری مستضعفین، در رابطه با انفجار سینما نادر با انتشار اطلاعیه‌ای اعلام کرد: این بار امریکای زخم خورده با انفجار سینما نادر و بعضی اماکن عمومی و کشتار مردم بی‌گناه به دست‌عوامل صهیونیست داخلی خود که آنان نیز منافع کثیف‌شان به خطر افتاده، در صدد جبران شکست‌های گذشته خویش بر آمده، و به خیال به زانو در آوردن ملت مسلمان، دسیسه‌هایی از

جنگ بر منطق را با چشمان خود ببینند و حکومت ایران را متوجه عواقب وخیم و اسفبار آن بکنند.

مردم شرافتمند ایران، خلق کرد بارها ثابت کرده است که نه جنگ افروز است و نه تجزیه طلب؛ خواست این خلق مشروع و منطقی است و در چهارچوب مقررات قابل تحقق می‌باشد. کمک مادی و معنوی شما برای نجات زخمیه‌ها و جلوگیری از بیماریارن شهرها و روستاها که نتیجه‌ی آن کشتار تعداد کثیری از افراد بی‌گناه و ویرانی بیمارستان‌ها و مساجد و مدارس و منازل مردم و نابودی اقتصاد مملکت است، بسیار ضروری و لازم می‌باشد. در این شرایط بحرانی که متأسفانه سیاست زمامداران، کشور را به جنگ داخلی سوق می‌دهد از ملت هوشیار ایران انتظار داریم با تمام نیروی خود از ادامه‌ی این جنگ خانمانسوز جلوگیری نموده و با حمایت قاطع از خواست منطقی و به حق خلق کرد، کشور عزیز ایران را از کشیده شدن به سوی یک جنگ داخلی تمام‌عیار که نتیجه‌اش جز شکست انقلاب و نابودی اقتصاد مملکت نیست بازدارند. ۱۳۵۹/۲/۴

جمعیت کرده‌های مقیم مرکز افراد ضد انقلاب و مزدوران داخلی آمریکا، به لانه‌ی جاسوسی حمله مسلحانه شده است. نخستین حمله از داخل یک اتومبیل بنز سفیدرنگ ... صورت گرفت. حمله‌ی دوم از یک اتومبیل پیکان کرم رنگ از همان موضع قبلی انجام گرفت. سومین حمله از داخل پیکان دیگری صورت گرفت.

* (۲۳ فروردین) — روابط عمومی دادستانی کل انقلاب، اسامی ۲۴۹ نفر از زندانیان آزاد شده از زندان اوین را اعلام کرد.

* (۸ اردیبهشت) — امروز جمعا ۵ بمب ساعتی در نقاط مختلف تهران کار گذاشته شده بود که ۳ بمب منفجر و ۲ بمب توسط پاسداران خنثی شد.

که بدون افتاء و الفاء جمع فرار دادها و روابط و شبکه‌های جاسوسی و منجمله ساواک، مبارزه‌ی ضد امپریالیستی هیچ عمقی نداشته و تنها در سطح به شعر و شعار و راهپیمایی محدود شده و چه بسا به‌مثابه‌ی ابزاری برای تصفیه حساب‌های سیاسی در داخل کشور به کار می‌رود. بنابراین اکنون که روشن می‌شود که بدون حمایت شبکه‌های داخلی، احتمال هرگونه برنامه‌ریزی و نقشه‌کشی برای ایران منتفی است، دیگر هرگونه تردید و تاخیر در افتاء و الفاء موارد مزبور گناهی نابخشودنی بر علیه تاریخ و انقلاب ایران محسوب شده و روسیاهی ابدی را در پیشگاه خالق و خلق باعث می‌شود " و اکنون که ایادی داخلی آمریکا که اساساً نمی‌توانند جز بر روابط افتاء نشده ساواک و سیا متکی باشند دست به قتل و گشتار و ایجاد رعب و وحشت زده‌اند بار دیگر اعلام می‌کنیم که خودداری از افشای لیست شبکه‌های ساواک و سیا به جایی جز خیانت به خدا و خلق راه نخواهد برد. و این تازه اولین قدم مبارزه‌ی قاطع و جدی بر علیه مزدوران داخلی آمریکا است. و گر نه قدم اساسی بایستی با روشن کردن مرزهای واقعی انقلاب و ضد انقلاب که در طول مدت پس از انقلاب ۲۲ بهمن ماه ۱۳۵۷ تا ۱۳۵۸ هائیه نفع دشمن اصلی مخدوش شده است و همچنین سرکوب و مجازات قاطع ضد انقلاب برداشته شود. در غیر این صورت ماری که ماههاست در آستین پرورش یافته است زهر خود را خواهد ریخت و آنگاه "نه از تاک نشان ماند و نه از تاک نشان!"

و امروز که پس از ماهها بر روی تخم مار نشستن نیش زهرآگین آن می‌رود تا به انقلابمان ضرباتی جدی وارد کند، هرگونه مامشات و این دست و آن دست کردن از جانب هرکس و هر مقام چه مسئول و چه غیر مسئول به طور مستقیم و غیر مستقیم خدمت به ضدانقلاب محسوب می‌شود. خلاصه کنیم:

از نظر سیاسی بایستی به همه‌ی تحریکات دشمن شادکن خاتمه داد تا ضد انقلاب (ایادی داخلی آمریکا) نتواند از شکاف بین نیروها و اقشار مردم سود ببرد. در این رابطه هرگونه تصفیه حساب سیاسی و مسلکی که ضرورتاً در این شرایط انقلابی ضد آمریکائی از جانب برخی جناح‌ها تنها لباس مبارزه علیه آمریکا به تن خواهد کرد مذموم و به نفع همان دشمن اصلی خواهد بود.

ممانعت از امکان شکل‌گیری تهاجم نظامی آمریکا و همچنین عملیات تروریستی و قتل و گشتار مردم توسط ایادی داخلی در قدم اول با افشاء روابط و شبکه‌های ساواک و سیا و در قدم‌های بعدی با قاطعیت انقلابی در قبال آنها میسر خواهد بود.

چنانچه مسئولین از این امور مهم طفره روند هشدارهایشان به مردم در شرایطی که سنگ‌ها را بسته و سگ‌ها را گشاده‌اند هیچ گره‌ای از مشکلات مبارزه‌ی انقلابی امروز نخواهد گشود.

تسلیت به مردم قهرمان ایران

سازمان مجاهدین خلق ایران ضمن عرض تسلیت به تمامی مردم قهرمان ایران به ویژه هموطنان عزیز شهر تهران که طی انفجارات ضد-انقلابی روز دوشنبه شهیدای جدیدی را بر کاروان شهیدان راه آزادی این میهن افزودند، مزدوران دستگاه‌های جاسوسی آمریکا، انگلیس و بقایای سازمان یافته‌ی ساواک را مسئول این انفجارات شناخته و یادآور می‌شود که اینان هرگز خود را از شعله‌ی انتقام این خلق در امان نیندازند.

شدند. به دستور دادستان انقلاب، قضات دادسرای انقلاب مشغول بررسی پرونده‌ی متهمین و

عملیات انفجاری و تخریبی امپریالیست‌ها در تهران

بقیه از صفحه اول

مجرور کرد. شدت انفجار بمب در میدان امام خمینی به حدی بود که اکثر مردمی را که شاهد این انفجار بودند، سخت به وحشت انداخته و آنها را در ماتم فرو برده بود. مردم نظاره‌گر، نسبت به این عمل ضد انسانی که چندین انسان بی‌گناه قربانی آن شدند، اظهار انزجار می‌نمودند و ویر عاملین این فاجعه‌ی دردناک، لعنت و نفرین می‌فرستادند.

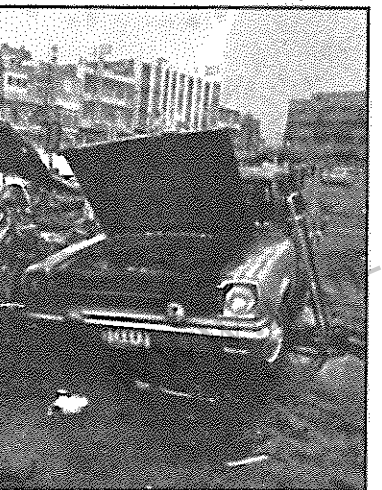
بدون شک این انفجارات نیز بخشی از توطئه‌های امپریالیزم زخم خوردنی آمریکا در ایران می‌باشد که از یک هفته‌ی قبل اول در شکل حمله به دانشگاه‌ها و مراکز انقلابی و شدت پیدا کردن جنگ کردستان و تهاجم نظامی علیه میهن‌مان خود-نمایی کرد و این زنگ خطری است برای همه‌ی نیروهای ضد امپریالیست که هوشیار با شنیدن زنگ خطر دشمن در درون خانه‌مان لانس کرده و مشغول توطئه است. ما در این ۱۴ ماه‌های که از انقلابمان می‌گذرد، به خوبی شاهد هستیم که چگونه امپریالیست‌ها با یاری عوامل داخلی‌شان در شرایط مختلف با اتخاذ شیوه‌های گوناگون سعی کرده‌اند، انقلابمان را از مسیر اصلی ضد امپریالیستی‌اش منحرف کرده و نیروهای خلق را به کانال‌های فرعی مبارزه بکشانند. آنها هرگاه که شور ضد امپریالیستی خلق اوج می‌گرفت و زمینه‌ی وحدت نیروهای خلق فراهم می‌گردید، با طرح مسائل فرعی جهت مبارزه را تغییر می‌دادند.

ایادی امپریالیسم مدتی با جنگ‌افروزی و دامن زدن به درگیری‌های کردستان و به دنبال آن تبلیغ وسیع سراسری بر علیه نیروهای انقلابی به ویژه مجاهدین خلق، سعی کردند بدین وسیله نیروهای انقلابی را به

صددجبران شدت‌های گذشته حویث بر آمده، و به خیال به زانو در آوردن ملت مسلمان، دسیسه‌هایی از

انزوا بکشانند که خوشبختانه این توطئه‌ی آنها تا حدود زیادی منجر به شکست گردید.

آنها در این مدت برای شکست انقلاب ایران، و تضعیف نیروهای انقلابی به هر شیوه‌ای که امکان داشت متوسل شدند، حمله و هجوم مسلحانه به مراکز انقلابیون، پخش وسیع جزوات و اعلامیه‌های مشکوک به نام افشاگری برای خدشدار نمودن چهره‌ی انقلابیون اصیل در بین مردم، و در آخر هم به شهادت رساندن انقلابیون

خوشبختانه باز هم حمایت‌های بی‌دریغ مردم از نیروهای انقلابی این توطئه‌ها را خنثی نمود. امپریالیسم که دیگر در یافته است که با این چنین شیوه‌هایی نمی‌تواند به آسانی انقلابیون را از بین ببرد و هم چنین انقلاب را به شکست بکشاند، چاره‌ی دیگری اندیشید، و شیوه‌ی تهاجم نظامی را که از قبل ما نیز استفاده از این شیوه راحتی به طور مقطعی منتفی نمی‌دانستیم در دستور کار خود قرار داد، امپریالیسم نیک می‌دانست که استفاده از شیوه‌ی تهاجم نظامی تنها در صورتی می‌تواند به پیروزی

منجر شود که تفرقه‌ها و درگیری‌های داخلی به اوج خود رسیده باشد، بدین جهت آنها به کمک عوامل داخلی‌شان قبل از تهاجم نظامی زمینه را برای تهاجم فراهم ساختند در حال حاضر دیگر این حقیقت اثبات شده است، که حمله‌ی سراسری به مراکز نیروهای انقلابی و ایجاد آشوب و بلوا در دانشگاه‌ها و به تعطیل کشاندن مراکز آموزش عالی و هم چنین دامن زدن به درگیری‌های کردستان تماماً، زمینه‌ساز تهاجم نظامی آمریکا بوده است.

منجر شود که تفرقه‌ها و درگیری‌های داخلی به اوج خود رسیده باشد، بدین جهت آنها به کمک عوامل داخلی‌شان قبل از تهاجم نظامی زمینه را برای تهاجم فراهم ساختند در حال حاضر دیگر این حقیقت اثبات شده است، که حمله‌ی سراسری به مراکز نیروهای انقلابی و ایجاد آشوب و بلوا در دانشگاه‌ها و به تعطیل کشاندن مراکز آموزش عالی و هم چنین دامن زدن به درگیری‌های کردستان تماماً، زمینه‌ساز تهاجم نظامی آمریکا بوده است.

منجر شود که تفرقه‌ها و درگیری‌های داخلی به اوج خود رسیده باشد، بدین جهت آنها به کمک عوامل داخلی‌شان قبل از تهاجم نظامی زمینه را برای تهاجم فراهم ساختند در حال حاضر دیگر این حقیقت اثبات شده است، که حمله‌ی سراسری به مراکز نیروهای انقلابی و ایجاد آشوب و بلوا در دانشگاه‌ها و به تعطیل کشاندن مراکز آموزش عالی و هم چنین دامن زدن به درگیری‌های کردستان تماماً، زمینه‌ساز تهاجم نظامی آمریکا بوده است.

بالاخره این توطئه‌ی امپریالیسم آمریکا نیز موقتاً به شکست انجامید و آنچه را که آمریکا از این تهاجم انتظار داشت، نتوانست بدست آورد. آمریکا هم اکنون دیگر تمامی تجربیاتی را که در جنگ‌های ضد-انقلابی خلقی‌اش برای شکست انقلابات و سرکوب خلق‌ها کسب کرده در مورد ایران به اجرا می‌گذارد. شیوه‌ی عملیات تروریستی از قبیل بمب‌گذاری و ترور شخصیت‌های انقلابی که برای ایجاد رعب و وحشت در بین مردم انجام می‌شود، از جمله شیوه‌هاییست که امپریالیسم بعد از پیروزی انقلابات در برخی از

تهران در کداشته شده بود نه ۳ بمب منفجر و ۲ بمب توسط پاسداران خنثی شد.

عملیات انفجاری و تخریبی امپریالیست‌ها در تهران

کشورها برای سقوط دولت‌ها و شکست انقلاب‌ها به کار گرفته است. امپریالیسم با کمک ایادی داخلی‌ش در حال حاضر این شیوه‌ی عمل فاشیستی و ضد انسانی را با توجه به زمینه‌ی داخلی ایران برای انهدام انقلاب ایران به مورد اجراء آورده و قصد دارد با به راه انداختن موج رعب و وحشت و هم چنین ایجاد آشوب و بلوا جامعه را به هرج و مرج بکشاند و آن گاه پس از ایجاد چنین جوی در جامعه، به نقشه‌های پلید و ضد مردمی خود جامه‌ی عمل ببوشاند، و حاکمیت خود را بر این میهن استوار سازد. خلق ما نیز برای رویارویی با این شیوه‌ی عمل تروریستی و خنثی نمودن توطئه‌های ایادی امپریالیسم و ساواک باید هشیارانه برخورد کرده و نگذارد که عوامل مزدور امپریالیسم با اتخاذ این چنین شیوه‌های ضد مردمی، خدشای به انقلاب‌مان وارد آورند.

نیروهای انقلابی می‌بایست اهداف و مقاصد شومی را که امپریالیست‌ها با اتخاذ این چنین شیوه‌هایی برای ضربه‌زدن به انقلاب و انقلابیون در سر می‌پروراندند، برای مردم توضیح و تشریح کرده تا دیگر هیچ جایی برای سوءاستفاده‌ی مرتجعین و ایادی داخلی امپریالیسم باقی نماند. در هر حال امکان حملات دیگری از این قبیل از طرف امپریالیست‌ها و محافل وابسته بدانها منتفی نشده، این تنها هوشیاری خلق است که می‌تواند توطئه‌های آنها را خنثی نماید و لاغیر اما بگذارید هر قدر که می‌خواهند، توطئه نمایند زیرا اراده‌ی خلقها با این توطئه‌ها هرچه بیشتر صیقل خواهد خورد و نهایتاً این خلقها هستند که پیروز خواهند شد.

"اول ماه مه" روز جهانی کارگر راه هر چه باشکوهتر برگزار کنیم

"روز کارگر" تجلی عزم و ورزش کارگر

امروز مسلم است که مبارزات رهایی بخش آنگاه اصالت و استحکام دارد که به پیشتازی طبقه‌های بالنده‌ی کارگر انجام گیرد

اول ماه مه (یازدهم اردیبهشت) یادآور روزی پرشکوه در تاریخ مبارزات کارگران برعلیه نظام غارتگر و ضد انسانی سرمایه‌داری است. نظامی که بقا و رشدش از غارت دسترنج و حیات پررنج زحمتکشان تامین می‌شود، چنگال کنیفش به خون جهانسانها که آغشته نیست!

اروپای قرن نوزدهم هرگز فاجعه‌ی دردناک زیمان و مردان و کودکانی را که عصاره‌ی وجودشان در معدنهای تاریک زغال سنگ و طلا و در زیر چرخ سنگین ماشین سرمایه - داری، کشیده می‌شد از یاد نمی‌برد. سالهای ۸۶ - ۱۸۸۵، اوج وحشیانه‌ترین بهره‌کشی و استثمار کارگران است. صاحبان بی‌شرم سرمایه، حیوانی‌ترین روشها را به کار می‌بردند تا ماشین و ابزاران گسسته استوارشان را، بردوشهای نحیف رنجبران، هر چه بیشتر سرعت بخشند

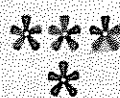
۱۵ ساعت کار در روز، جان‌کندن در محیطی آکنده از خفقان و در زیر سایه‌ی شلاق و سرنیزه، سرنوشت محتوم "موجوداتی بی‌نام و نشان بود که در کارگاه طمع انسان‌خواران سرمایه‌داری زنده می‌شد.

اول ماه مه سال ۱۸۸۶، عظیم‌ترین تظاهرات کارگری در شیکاگو آمریکا، یست سرمایه‌داری تازه نفس آمریکا را به لرزه درآورد. چهل هزار کارگر از ملینها و نژادهای مختلف خروشیدند و برای تقلیل ساعت کار به یک راهبیمائی باشکوه دست زدند. در روزهای دوم و سوم تعداد آنان به ۸۵۰۰۰ نفر رسید.

عاقبت پلیس که در نظامهای طبقاتی همواره حامی سرمایه‌داران و چماق سرکوب کارگران است، به میدان آمد و سینه‌ی بردرد کارگران را به گلوله بست. بیش از ۷۰ کارگر شهید و صدها تن زخمی گردیدند. کارگران

دستگیر شده شجاعانه به دفاع از آرمانهای حق طبقاتشان برخاستند، یک کارگر جوان در دادگاه فریاد زد: من دشمن سرسخت نظام سرمایه‌داری هستم و تازنده باشم بر علیه آن می‌جنگم. کارگر دیگر نقی بهره‌کشی و محو طبقات را دنبال کند. بی‌شک جامعه‌ی بی‌طبقه‌ی توحیدی تنها آرمان مقدس مستضعفین است.

ما این روز بزرگ را به خلق قهرمان ایران و به تمامی کارگران و زحمتکشان جهان تبریک و نهنیت می‌گوئیم. باشد که مبارزه‌ی ضد - امپریالیستی خلق ما با جهت‌گیری به سمت منافع طبقات محروم و مستضعف و با تلاش در جهت نفی غارتگری و استثمار، هر روز عمق و عظمت بیشتری یابد.

پارسان: شورا امسال: اتحادیه‌ی انقلابی شوراهای کارگران

کمیته‌های اعتصاب و تشکل‌های بی‌دروپیکر دوران
قیام زمینه‌ی مناسبی را برای ایجاد تشکیلات
اساسی و انقلابی بی‌نوید می‌داد

بازده اردیبهشت ۱۵۸ است. دو ماه و چندروز از قیام پرشکوه ۲۲ بهمن گذشته است. سرمایه‌داران بزرگ یا بار و بندیل‌شان را بستند و فرار کرده‌اند یا در بدر بدستال راه فراری می‌گردند. عناصر خود فروخته و ساواکی همه‌جا باخشم توفندی خلق روبرو هستند. هنوز شعله‌های جوشان انقلاب، سرمایه‌داران وابسته و عمال دست‌نشانده‌ی امپریالیسم را در خود می‌سوزاند و کارگران با کاروانی از شهیدان و امیدهای بسیار، مصمم‌اند از حاکمیت محدود و وابستان حلقه به گوش و مزدور که به تحمیل خود برای اعمال حاکمیت بر صنایع، معولند، جلوگیری کنند.

کارگران که رنج ۲۵ سال اختناق آریامبری و حاکمیت مطلق سرمایه‌داران کرگمست و سندی‌گانه‌ی

شوراجیست؟ شورا تشکیلاتی صنفی - سیاسی است که اصلی‌ترین هدفش تحقق حق حاکمیت کارگران بر سرنوشت خود است که نتیجه‌ی آن چیزی جز بهبود وضع کارکنان و رسیدگی به خواسته‌های صنفی - سیاسی آنان و جلوگیری از زورگویی و جباولگری سرمایه‌داران نیست. هدفهای چهارگانه‌ی شورا به نقل از کتاب "رهنمودهایی درباره تشکیل شوراهای واقعی" اینچنین است:

- ۱ - مشارکت در تهیه، تولید، توزیع و قیمت‌گذاری.
- ۲ - مشارکت در انجام امور اداری و مدیریت.
- ۳ - مشارکت در تعیین دستمزد درآمد کارکنان و تامین امور رفاهی آنان.
- ۴ - مشارکت در تعیین سرنوشت سیاسی و شرکت فعال در امور سیاسی

روز جهانی کارگر دوره‌ی سال گذشته

از برنامه حداقل مجاهدین
- لغو کلیه مقررات ضد کارگری و تدوین قانون

روز جهانی کارگر در ۶۰ سال گذشته

کارگران ایران در سنگر مبارزه علیه دیکتاتوری "اول ماه مه" را جشن گرفته اند

کارگران آگاه و مبارز میهن ما از سالها قبل به نشانهی اتحاد و همبستگی، روز اول ماه مه را جشن گرفته و مراسمی بر پا می نمودند. و این جشنی است که تا پیروزی کامل بر استعمارگران ادامه خواهد داشت. کارگران و زحمتکشان برای برگزاری آزادانهی این سنت انقلابی پیوسته دست به مبارزه زده اند. و رژیم های سرمایه داری و ضد مردمی هم که می ترسیدند با تجمع و تشکیل کارگران منافعی در خطر قرار گرفته و بی سرانجام از دست برود با تعطیل روز کارگر و به رسمیت شناختن آن مخالفت می نمودند.

حال، برای مطلع شدن از سابقهی مبارزات کارگران برای برگزاری جشن روز کارگر، اول ماه مه که جزئی از تاریخ جشن انقلابی کارگران ایران را به خود اختصاص می دهد. نگاهی گذرا بر تاریخچهی این جشن در ایران می انگشیم: کارگران آگاه و مبارز جاب خانه های میهن ما به علت حاکمیت دیکتاتوری هر ساله جشن اول ماه مه را در محل خصوصی جشن می گرفتند. زیرا روزی بود که متعلق به آنها بود و می بایست گرامی داشته می شد. زیرا روزی بود که پیروزی نهایی بر استعمارگران را در دورنمای خود نشان می داد. در سال ۱۲۹۹ هم زمان با اوج گیری جنبش انقلابی گیلان "اتحادیه کارگران جاب خانه های تهران" به مناسبت روز جهانی کارگر اعلامیه ای منتشر نمود. در اعلامیه از عموم کارگران خواسته شده بود، که جشن اول ماه مه را با شکوه هر چه بیشتر برگزار نمایند. اول ماه مه (۱۱ اردیبهشت) ۱۲۹۹ برای اول بار به طور علنی و عمومی جشن گرفته

از برنامه حداقل مجاهدین

- لغو کلیه مقررات ضد کارگری و تدوین قانون جدید کار با نظر خود کارگران
- تامین مسکن برای تمام کارگران
- سپردن اداره های بانک رفاه کارگران و سایر صندوقها و بانکهای کارگری به خود ایشان
- لغو تمام کسور دولتی از قبیل مالیات و بیمه و امثالهم از دست مزد کارگران و تامین هزینه های ضروری نظیر بیمه و بازنشستگی توسط خود دولت از محل درآمد نفت
- اداره های امور کارخانه توسط شورای کارکنان مرکب از نمایندگان شورای کارگران و کارمندان و نماینده های کارفرما
- لغو کلیه مطالبات مالی رژیم پیشین و ایدای آن از کارگران محروم در کلیه زمینه ها
- تهیه شیر خوارگاه و کودکستان برای کودکان کارگران
- رسمی کردن کارگران پیمانی
- افزایش تصاعدی حق السهم کارگران از سود کارخانجات به نسبت افزایش سود کل

حاکمیت بر صنایع مستولانده، جلوگیری کند. کارگران که رنج ۲۵ سال اختناق آریامهری و حاکمیت مطلق سرمایه داران گرگ صفت و ستمگانه های فرمایشی را جسد هاند به دنبال راه حلی هستند که به سلطه دوباره ای و استگان احببی نیانجامد. کمیته های اعتصاب علیه طاغوت و تشکل های بی دردیگر بجا مانده از دوران قیام زمینه های ایجاد تشکلهای اساسی و انقلابی را بویید می دهد. ایحاست که شورا بعنوان سنگ بنای تشکلات کارگری مطرح می شود. شورا که از درون مبارزات کارگران بر علیه استبداد بیرون آمده است. شورا که می تواند پاسخی برخواستف های کارگران برای اعمال حاکمیت خود و جلوگیری از سلطه سرمایه داران وابسته باشد و بازده اردیبهشت با سال روز شورا بود.

شوراها

به همت کارگران مبارز، ویاری انقلابی بیون یک تنه در برابر سرمایه داران وابسته لیبرال ها و انحصار طلبان ایستادگی می کنند

۱ - مشارکت در تعیین دستمزد درآمد کارکنان و تاسن امور رفاهی آنان. ۲ - مشارکت در تعیین سرنوشت سیاسی و شرکت فعال در امور سیاسی واجتماعی. با چنین اهداف و در چنین چهارچوبی شوراها یکی پس از دیگری در کارخانجات مختلف تشکیل شدند. روشن بود که شورا در کادر جنبش اهداف و برنامه های دشمنی جهکسانی را برای خود می خورد؟ سرمایه داران وابسته، لیبرال ها و مرتجعین کسه حاکمیت شوراها را برخلاف منافع خود می دیدند سنگ اندازی های خود را پیش پای شورا شروع کردند. رژیم های شروع کردند. مثلا وزیر کار دولت موقت می گفت: "شورا بعنوان یک ساز- مان کارگری تکمیل کننده نهاد سندیگاسی باید مورد بررسی قرارگیرد" و با "شورایی تواند جانشین مدیریت گردد، زیرا مدیریت مساله ایست و شورا منافع کارگران و دفاع از آن در حد شورا سندیگاسی مسئله دیگر." و با زیربست و تلگراف دولت موقت گفت: "تخلت شوراها در امور اجرایی باعث سلب مسئولیت های خود است." اما شورا مدافعین سرسختی هم داشت. گذشته از کارگران، تمام نیروهای انقلابی و مترقی از شوراها حمایت می کردند. و بالاتر از همه بقیه در صفحه

سیاست های یکسال گذشته دولت و حقوق بحق کارگران

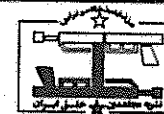
سال ۱۳۵۷ است قیام خلق هر چه توفنده تر پیش می رود. حقوق بشر آمریکائی گرچه برای عاقبت طلبان دیروز و سازشکاران و انحصار طلبان امروز مذاکرات آنجنانی با زورنهای چهارستاره ای آمریکائی رابه همراه دارد. ولی برای کارگران و سایر زحمتکشان آمریکائی به جز گلوله ندارد. آن زمان که سازشکاران و خود فروختگان بر سر میز مذاکرات برای مصالحه و سازش با اربابان حال و آینده اشان نشسته اند، ارتش آمریکائی شاه مردم ما را در دانشگاه میدان شهدا در تبریز قتل و مشهد و... به گلوله می بندد، به

زندان می افکند و جماعت دارنش رابه جانسان می اندازد. تجاوز، غارت کشتار، شکنجه، زندان جهری واقعی امیرالیسم است که اکنون در نقاب مسیحیت انتظارتستایش هم دارد. ولی در مکتب زحمتکشان هر سازی محکوم است. باید قیام کرد و مبارزه را در جهت نابودی سلطه کارگران آمریکائی و مزدورانشان پیش برد. و کارگران نفت این چنین کردند. و کارگران برق و کارکنان دخانیات و... همه ی کارگران و تمامی زحمتکشان میهن ما سز چنین کردند. و حالا ملت یکبارچه در برابر دیو استبداد ایستاده است،

در برابر غول سرمایه داری وابسته ایستاده است. بوزهی سازشکاران را به خاک می مالند. ۲۱ بهمن است رژیم وابسته آخرین دست و پایش را می زند. طوفان خلق رزمنده ی ایران بدل به قیام مسلحانه می شود و خلق یادگان های ارتش آمریکائی را درهم می شکنند. ۲۲ بهمن استبداد سقوط می کند و ملت یکبارچه فریاد برمی آورد: "بغدادز شاه" نوشت آمریکا است. "و این است خواست همه ی مردم مستعبد و زحمتکش ولی آیا پس از انقلاب سندیگاتوری این خواست ها عملی می شود؟ تگاهی به سیاست های کارگری دولت و بعضی

مقامات حاکم در یکسال و چند ماهه ی بعد از قیام می کنیم تا پاسخ خود را بنیابیم. جمع آوری مختصری است از اخبار روزنامه ها بدون تحلیل و موضع گیری خاص در سه محور قطع وابستگی های اقتصادی (سازنده ضد- امیرالیستی)، شوراها (حاکمیت سز شده ها و کارگران) و قانون کار (مشکلات عمدتاً صنعتی مثلا به کارگران و زحمتکشان) تا شاید حامیان دروغین طبقه ی کارگر و مستضعف پنهان دغلکار را از حامیان واقعی زحمتکشان جدا کند. بقیه در صفحه ۵

جاودان باد خاطر شهید اول ماه مه روز اتحاد و مقاومت کارگران

روز جهانی کارگر در ۶۰ سال گذشته

بقیه از صفحه ۳

زندانیان بسر می بردند ، چندین مرتبه توسط مقامات شهربانی برای نوشتن ضمانت نامه تحت فشار قرار گرفتند . مزدوران رضا خان از کارگران می خواستند که تعهد بدهند ، دیگر در جشن اول ماه مه شرکت نکرده و دست به تظاهرات نزنند .

نظم و انضباط کارگران سندی در برابر پلیس رضا خانی

در سال ۱۳۰۲ جشن اول ماه مه به دعوت اتحادیه های کارگری برگزار شد . بدین ترتیب که چند روز قبل از روز کارگر ، طی اعلامیه هایی شورای اتحادیه ها از کارگران خواست که با تمام نیرو برای برپائی جشن و مراسم فعالیت نمایند . ولی به علت سرکوب مراکز و سازمان های کارگری و محیط وحشتی که دیکتاتوری رضاخانی بوجود آورده بود ، کارگران نمی توانستند ، گردهم آئی خود را به شکل علنی برگزار نمایند . لذا اتحادیه ها تصمیم به برپائی این جشن در باغی نزدیک تهران گرفتند . اتحادیه مرکزی ، سه نفر از کارگران را مسئول برگزاری جشن کرد . کمیتهی سه نفری برگزاری جشن ، با توجه به فضای پلیسی حاکم و کنترل شدید ، تصمیم گرفت که کارگران شرکت کننده در جشن را در گروه های ۳ تا ۵ نفری سازماندهی کند . بیش از ۸۰۰ نفر از کارگران نساجی ، چاپخانه ها ، کفاشی ها و ... در این مراسم شرکت کردند . تجمع تعداد زیادی در یک محل ، آن هم در شرایط خفقان و ترور رضا خانی ، کارگران را نسبت به قدرت تشکل خود آگاه کرده بود . از طرف دیگر کارگران چون می دیدند که در بین چند صد نفر حاضر در جشن ، یک نفر پلیس مخفی و جاسوس وجود ندارد ، اظهار غرور می کردند . این مطلب بیانگر دقت و هوشیاری کارگران و نشانهی نظم پذیری انقلابی و خاص آنان بود . چنان که پلیس در آن روز کوچکترین اطلاعی از برگزاری جشن پیدا نکرد .

نفت ، برای گرفتن خواسته های کارگران ، روز اول ماه مه را ، اعتصاب عمومی در تمامی مناطق نفتی ، اعلام کرد . اعتصاب روز ۱۱ اردیبهشت ، روز کارگر ۱۳۰۸ مشخصاً "جنبه ی ضد-امپریالیستی داشت و بیش از ۲۰ هزار کارگر در آن شرکت جستند . پلیس رضاخانی برای خاموش کردن اعتصاب ، ده ها نفر از کارگران فعال را دستگیر نمود . اما اعتصاب باز هم گسترش یافت . مردم به حمایت از کارگران اعتصابی برخاستند . پلیس که از کنترل اوضاع عاجز شده بود به ناچار از ارتش ضد خلقی کمک خواست . در همین شرایط چند کشتی جنگی متعلق به امپریالیستهای انگلیسی برای ایجاد ترس و وحشت بین کارگران و زحمتکشان در آب های نزدیک آبادان لنگر انداخت . ولی کارگران قهرمان نفت بدون کوچکترین تردیدی به مقاومت خود ادامه دادند بعضی خواسته های کارگران عبارت بود از :

- ۱ - به رسمیت شناختن اتحادیه های کارگری .
  - ۲ - قانونی شدن روز کارگر .
  - ۳ - رسیدگی به اختلافات بین ایرانی ها و اروپائی ها فقط در صلاحیت دادگاه های ایران باید باشد .
  - ۴ - آزادی کارگران زندانی .
  - ۵ - افزایش دستمزد .
  - ۶ - تأمین مسکن توسط شرکت برای کارگران .
  - ۷ - شرکت نمایندگان کارگران در اداره ی کار و هیأت بهداشتی .
- نیروی سرکوبگر نظامی رژیم رضا خان که شاهد مقاومت قهرمانانه ی کارگران بود ، سرانجام دست به حمله ی نا جوانمردانه علیه اعتصابیون زد . چندین نفر زخمی و دستگیر شدند . ولی نهایتاً "شرکت نفت" مجبور گردید ، دستمزد کارگران را افزایش دهد .

کارگران علیه امپریالیسم

روز پنجم اعتصاب ، کارگران در حالی که شعار می دادند : "زنده باد اتحاد تمام کارگران ایران" به طرف "چهار باغ" دست به راه - پیمایی زدند ، هدف از راه پیمایی این بود که مردم را در جریان اعتصاب و اهدافشان قرار داده ، جلوی تبلیغات سوء کارفرما و

زخون ما سرخ شد چهره ی غارتگران همیشه پاینده باد نبرد زحمتکشان

مزدورانش را بر علیه کارگران بگیرند مقامات دولت ارتجاعی و کارفرمایان که از سرایت اعتصاب به سایر

در پایان مراسم دست به تظاهرات شکوهمندی زدند ، در این تظاهرات و حتی در پس سیاسی ترین حرکت های کارگری همواره انبوهی از خواست های صنفی و اقتصادی مطرح بوده است . گردانندگان شرکت نفت استعماری به جای اجرای خواست های به حق کارگران ، دست به خشونت زده و تعدادی از فعالان اتحادیه ها را دستگیر و عده های رانیز اخراج نمودند به دنبال انتشار خبر دستگیری و اخراج کارگران شرکت نفت ، سایر کارگران آبادان نسبت به این عمل ضد کارگری اعتراض کرده و دست به اعتصاب زدند . صفوف متحد کارگران ، مبارزه ی خود را ادامه داد ، تا جایی که سرانجام شرکت نفت در مقابل نیروی عظیم کارگران به زانو درآمد . در طی مذاکراتی که بین کارگران و کارفرما صورت گرفت ، تصمیم گرفته شد : کمیسیون مرکب از نمایندگان طرفین تشکیل و به حل اختلافات بپردازد . کارگران با موضع گیری های درست خود موفق شدند ، دستمزد خود را بالا برده و حتی دستمزد روزهای اعتصاب را نیز دریافت نمایند .

جشن اول ماه مه در سال ۱۳۲۵ در شرائطی در سرتاسر کشور برگزار شد ، که در اکثر واحدهای تولیدی و صنعتی ، کارگران متشکل شده بودند . در ۹ اردیبهشت ۱۳۳۰ مصدق کبیر دولت ملی خود را تشکیل داد . دولت مصدق فعالیت اتحادیه های کارگری را آزاد اعلام کرد و روز اول ماه مه به عنوان روز کارگر را نیز به رسمیت شناخت . به این ترتیب کارگران به یکی از خواست های دیرینه ی خود رسیدند . روز اول ماه مه (دو روز پس از آغاز حکومت مصدق) و در آستانه ی دوران جدید حیات آزادی در ایران ، کارگران و زحمتکشان میهن ، جشنی سراسری برگزار کردند . در تهران

۱۳۳۲ برای زحمتکشان جامعه ی ما نتیجه ای جز استثمار و خفقان بیشتر نداشت . هر گونه آزادی سیاسی ، اعتصابات و تشکل کارگری ممنوع شد به همین ترتیب برگزاری مراسم اول ماه مه ممنوع گردید . پس از مدتی ، دولت ضد خلقی اعلام کرد که روز تولد رضاخان دیکتاتور به عنوان روز کارگر اعلام می شود . ولی کارگران آگاه و مبارز به هیچ وجه و تحت هیچ شرائطی حاضر به قبول این تصمیم ضد کارگری نشدند . کارگران هر ساله خود در روز اول ماه مه ، کار را تعطیل و عید جهانی شان را جشن می گرفتند . آنها با این عمل خود نشان دادند که سوء استفاده ی بی شرمانه ی سرمایه داران از روز کارگر را به هیچ وجه تحمل نخواهند کرد . در سال ۱۳۵۲ ، تحت فشار نیروی عظیم کارگران از یک طرف ، و از طرف دیگر به واسطه ی ثبات سیاسی و اقتصادی دلخواه امپریالیست ها و سرمایه داران وابسته ، حکومت شاه روز ۱۱ اردیبهشت را به عنوان روز کارگر به رسمیت شناخته و این روز تعطیل رسمی کارگری شناخته شد . ولی با توجه به نفوذ ساواک در کارخانه ها و در میان کارگران و از طرف دیگر حضور افراد نظامی در کارخانه ها و کارگاه ها تحت پوشش "اداره ی حفاظت" ، کارگران آگاه و مبارز ، امکان برگزاری جشن اول ماه مه را نداشتند . هر ساله سندیکاهای فرمایشی وابسته ی دولتی در روز کارگر ، دست به راه پیمائی و تظاهرات زده ، رژیم جنایتکار شاه را تأیید و ستایش می کردند . در بهمن ۱۳۵۷ قیام خلق منجر به سقوط رژیم پهلوی گردید . کارگران و زحمتکشان میهن در اردیبهشت ۱۳۵۸ جشن اول ماه مه را همراه با تظاهرات و میتینگ های چندین هزار نفری برگزار کردند . روز کارگر سال گذشته طبقه ی کارگر ایران رشد آگاهی خود را نشان داد . راه پیمائی کارگران در تهران با شرکت صدها هزار نفر از سایر اقشار و طبقات ، در حالی که فریادهای آنها دشمنان خلق یعنی استثمارگران را به وحشت انداخته بود ، برگزار شد . در تهران کارگران و زحمتکشان

مطلب بیانتر دعت و هوشتیری ناربران
ونشانه‌ی نظم پذیر انقلابی و خاص آنان
بود. چنان که پلیس در آن روز
کوچکترین اطلاعی از برگزاری جشن
پیدا نکرد.

تاگیدی برجهانی بودن رنج و وحدت کارگران

در طی مراسم، سخنرانی‌هایی
توسط کارگران آگاه و مبارز ایراد شد.
سر فصل مهمترین مسائلی که پیرامون
آن صحبت شد، عبارت است از:
۱- مبارزه علیه امپریالیسم و
مبارزه در راه آزادی و استقلال.
۲- تسلط ارتجاع و لزوم مبارزه با آن
۳- وضع رقت بار کارگران و هم-
دردی بین المللی کارگری.

مهم این که هزینه‌های جشن را
خود کارگران پرداخته بودند.
کارگران پس از پایان مراسم نیز با
نظم ویژه‌ای محل جشن را ترک گفتند
چند روز پس از برگزاری جشن، پلیس
از برگزاری مراسم اول ماه مه با خبر
گشت. بلافاصله حدود ۱۰۰ نفر از
کارگان و رهبران اتحادیه‌ها را به
اتهام به راه انداختن اجتماع غیر
قانونی، دستگیر و زندانی نمودند.
پلیس هنگام بازجویی‌های همراه با
شکنجه خود، از کارگران می‌خواست که
شبکه‌ی مخفی اتحادیه‌ها را "لو"
بدهند. ولی کارگران شجاع و رزمنده
با مقاومت دلیرانه‌ی خود، حاضر به
اعتراف نشدند. افراد دستگیر شده
به تفاوت تا ۵ ماه در زندان به سر
برده و بعد آزاد شدند.

طی سال ۱۳۰۸ نیروهای مترقی
و کارگران قهرمان میهن، شاهد تشدید
ترور و اختناق بودند، آزادی‌های
سیاسی به شدت محدود گشت. از
طرف دیگر اوضاع اقتصادی نیز هر روز
و خیم تر می‌شد. دستمزدها به میزان
چشمگیری کاهش پیدا کرد.

در این شرایط، اتحادیه‌ی
مخفی کارگران نفت به نام "جمعیت
کارگران نفت جنوب" تشکیل شد.
نمایندگان کارگران در کنفرانس‌هایی
پیرامون "تجدید نظر در قرارداد
شرکت نفت، افزایش دستمزد،
تأسیس کتابخانه و ... به بحث و
تبادل نظر پرداختند. جمعیت کارگران

شدند. ولی نهایتا شدت نرفت
مجبور گردید، دستمزد کارگران را
افزایش دهد.

کارگران علیه امپریالیسم و ارتجاع

در سال ۱۳۰۹، تعداد زیادی
از کارگران زحمتکش قالی باف مشهد و
حومه، جشن اول ماه مه را برگزار کردند
کارگران به علت ممنوع بودن هر گونه
تجمع به مناسبت روز کارگر مخفیانه
به "کوه سنگی" در نزدیکی شهر
رفتند. در آن جا سخنرانی‌هایی
درباره‌ی اوضاع و احوال کارگران و
زحمتکشان ایراد شد. موضوع یکی از
سخنرانی‌ها "چگونه علیه امپریالیسم
و ارتجاع مبارزه کنیم"، بود.

اول ماه مه ۱۳۱۰، نیز شاهد
اعتصاب ۴۰۰ نفر کارگر رزمنده‌ی
کارخانه‌ی نساجی "وطن" در اصفهان
بود. شرایط کار در کارخانه بسیار
سخت بود. در حالی که کارگران در
محیط خفه کننده و کم نوری مجبور
بودند، تا ۱۳ ساعت کار کنند، به علت
ناچیزی دریافت می‌کردند. به علت
استثمار وحشیانه‌ی کارگران، کارفرما
سود هنگفتی به جیب می‌زد. کارفرما هر
متر پارچه را سه برابر قیمت تمام
شده می‌فروخت. آگاهی کارگران
نسبت به میزان استثماری که می‌شدند
انگیزه‌های مقاومت و اتحادشان را
بیشتر می‌کرد.

آنها ضمن برگزاری مراسم
پرشکوه "عید جهانی کارگران"،
خواست‌های خود را اعلام نمودند.
برخی از خواست‌های کارگران عبارت
بود از:

- ۱ - آزادی تشکیل سندیکا و
اتحادیه.
- ۲ - هشت ساعت کار روزانه.
- ۳ - لغو سیستم کنترل درب
ورودی کارخانه.
- ۴ - لغو جریمه و تنبیه بدنی.
- ۵ - پرداخت کلیه‌ی مخارج
بیماری کارگران توسط کارفرما.

تجدید پیمان اتحاد کارگران در ارتفاعات کوه‌های آذربایجان

مزدورانش را بر علیه کارگران بگیرند
مقامات دولت ارتجاعی و کارفرمایان
که از سرایت اعتصاب به سایر
کارخانجات به وحشت افتاده بودند
به سرعت دستور بازداشت ۲۵ تن
از کارگران فعال آگاه و مبارز را صادر
نمودند. ولی با وجود همه‌ی
فشارهای کارفرما و عواملش، کارگران
با حفظ وحدت و یکپارچگی خود، هم
- چنان در سنگر مبارزه ایستادند.
سرانجام کارفرما عقب نشینی نموده
و مجبور شد برخی از خواست‌های
کارگران را اجرا نماید. از جمله
افزایش ۲۰٪ دستمزد و کاهش ساعت
کار به ۹ ساعت در روز.

جشن اول ماه مه ۱۳۱۰ را
کارگران تبریز به علت شرایط خفقان
و ترور، در کوه‌های اطراف شهر
برگزار نمودند. در ارتفاعات کوه‌های
سر به فلک کشیده، دور از عوامل
مزدور رضا خانی و آزاد از استثماری
پیمان اتحاد بین خود را تجدید
نمودند.

در ۱۷ خرداد ۱۳۱۰ لایحه‌ی
"مجازات مقدمین علیه امنیت!!
کشور" که توسط رضاخان تهیه شده
بود، به تصویب مجلس فرمایشی و
ضد مردمی رسید. به موجب این
قانون هر گونه فعالیت نیروهای
مترقی و مخالف، فعالیت‌های سازمان‌ها
و اتحادیه‌های کارگری، ممنوع اعلام
شد. قانون مذکور در شرائطی
تصویب شد که جنبش کارگری پس از
سرکوب‌های قبلی، تجدید نیرو
نموده به سرعت گسترش می‌یافت و
در کنار آن نیروها و شخصیت‌های
مترقی نیز به مبارزه‌ی خود علیه
رضاخان شدت بخشیده بودند. از
طرف دیگر رضا خان نیز موقعیت
سیاسی - نظامی خود را به میزان
قابل توجهی مستحکم نموده و
رضایت کامل اربابان انگلیسی‌اش را
به دست آورده بود. عجیب این که
قانون مذکور تا پس از سال ۱۳۵۰ نیز
علیه مجاهدین و رزمندگانی که با
اعتقادیه آرمان‌های ضد استثماری
و کارگری مبارزه می‌کردند، وحشیانه
اجرا می‌شد.

جشن روز کارگر در سال ۱۳۱۷

همیشه پاینده باد مجرب رحمتمسار

در اوائل اردیبهشت ۱۳۱۹
"شب نامه‌ی" در شهر پخش شد. در
این شب‌نامه به مبارزات کارگران در
شرایط سخت دیکتاتوری سیاه رضا
خانی اشاره شده بود. در قسمتی
دیگر از کارگران دعوت شده بود که
روز اول ماه مه را در مناطق مختلف
بدون کوچکترین اطلاع پلیس و
مأموران مخفی رژیم، جشن بگیرند.

رژیم‌های سرمایه‌داری فقط زبان قدرت کارگران را می‌فهمند

در سال ۱۳۲۰ بعد از فرار
مفتضحانه‌ی رضا خان کارگران پس از
سال‌ها مبارزه موفق شدند که قانونی
شدن "روز کارگر"، عید جهانی خود
را همراه با تعطیلی آن روز به دولت
جدید تحمیل نمایند. آنها بار دیگر
این تجربه دیرین را ثابت کردند که
رژیم‌های سرمایه‌داری فقط زبان
قدرت کارگران را می‌فهمند، نه زبان
درخواست و التماس!

اول ماه مه ۱۳۲۳ ده‌ها هزار
نفر کارگران قهرمان میهن مان در
تهران و شهرستان‌ها در تظاهرات این،
روز شرکت نموده و بار دیگر اتحاد و
همبستگی خود را برای کسب حقوق
خود اعلام نمودند.

در جشن اول ماه مه ۱۳۲۴
کارگران خواست‌هایی مطرح کردند که
به برخی از آنها اشاره می‌کنیم:
۱- آزادی بیان و اجتماعات.
۲- کار برای همه‌ی بیکاران.
۳- تصویب قانون بیمه‌ی کارگران
۴- تساوی دستمزد زنان و
مردان کارگر.
۵- اجرای قانون کار و
بیمه‌های اجتماعی و ...

نفت‌گران خوزستان در فروردین
۱۳۲۵ اتحاد و همبستگی خود را به
شکل "اتحادیه‌ی" اعلام نمودند.
اتحادیه‌ی نوپای کارگران به مناسبت
اول ماه مه طی اطلاعیه‌ی دعوت به
شرکت در جشن نمود. در جشن روز
کارگر بیش از ۸۰ هزار نفر از کارگران
و زحمتکشان خوزستان شرکت کرده،

روز ۱۰ - ۱۱ اردیبهشت
آغاز حکومت مصدق) و در آستانه‌ی
دوران جدید حیات آزادی در ایران،
کارگران و زحمتکشان میهن، جشنی
سراسری برگزار کردند. در تهران
بیش از ۸۰ هزار نفر از کارگران و
زحمتکشان و سایر اقشار و طبقات
مردمی در مراسم و تظاهرات شرکت
کردند. و از اولین ثمرات مبارزات
خود که آزادی برگزاری مراسم و
تظاهرات بود، بهره‌مند شدند.

کارگران سوءاستفاده بی‌شرمانه‌ی سرمایه‌داری از روز کارگر را تحمل نخواهند کرد

در سال ۱۳۳۱ مراسم سالروز
اول ماه مه در تهران به علت حکومت
نظامی برپا نشد. ولی در شهرهای
اصفهان، آبادان، مازنداران و تبریز
تظاهرات و جشن، برپا گردید.
کودتای آمریکائی ۲۸ مرداد

بهره‌کشی انسان از ...

در حال تلاشی و فروریختن
است و طلایه‌های دوران نوینی که بشر دارد می‌دمد، صبح جامعه‌ی بی
مکتب ما و کتاب ما قرآن به ما وعده داده
در حال پدیدارگشتن است. خورشید با نثار خون‌ها طالع نخواهد شد،
پیروزی و حاکمیت مستضعفان در حال خون ما مجاهدین نثارش باد.

شرکت صدها هزار نفر از سایر اقشار و
طبقات، در حالی که فریادهای آنها
دشمنان خلق یعنی استثمارگران را به
وحشت انداخته بود، برگزار شد.
در تبریز کارگران و زحمتکشان
در باغ گلستان تجمع نموده و از آن
جا دست به راهپیمائی زدند. در این
راهپیمائی بیش از پنجاه هزار نفر
شرکت کردند.

در آبادان هزاران نفر از
نفتگران، همراه دیگران کارگران و
زحمتکشان، جشن اول ماه مه را با
فریادهای پر خروش و خشم خود
علیه آمریکا و سرمایه‌داران وابسته
برگزار کردند. تظاهر کنندگان شعار
می‌دادند: "اول ماه مه، و جشن
جهان است امروز، روز فتح و ظفر
کارگران است امروز." با آرزوی پیروزی
مبارزات انقلابی و دم افزون کارگران
و به امید تحقق هر چه زودتر
خواست‌های به حقی که کارگران ما
ده‌ها سال به خاطر آن مبارزه کردند.

بقیه از صفحه ۶

در حال تلاشی و فروریختن
است و طلایه‌های دوران نوینی که بشر دارد می‌دمد، صبح جامعه‌ی بی
مکتب ما و کتاب ما قرآن به ما وعده داده
در حال پدیدارگشتن است. خورشید با نثار خون‌ها طالع نخواهد شد،
پیروزی و حاکمیت مستضعفان در حال خون ما مجاهدین نثارش باد.

سخنرانی برادر مجاهد مسعود رجوی
بمناسبت روز جهانی کارگر تحت عنوان
آمریکا، کارگران، انتخابات

زمان: پنجشنبه ۱۱ اردیبهشت ماه، ساعت ۴/۳۰ بعد از ظهر
مکان: ترمینال (خیابان شهید بخارائی - خزانه سابق -
روبروی پارک خزانه)

مرگ بر استثمارگران بسرکردگی امپریالیسم آمریکا

پارسال: شورا

امسال: اتحادیه‌ی انقلابی شوراهای کارگران

شهادت پدر طالقانی نقطه‌ی عطفی در مبارزات شوراها بود. آنروزها شوراها بدست توده‌ها تصویب شد و دیگر سرمایه‌داران رایارای مقابله‌ی آن نبود.

حمایت بیدریغ پدر طالقانی بود که بعنوان آخرین پیام خود شوراراسترگ مستضعفان و راه حل همه‌ی مشکلات کشور دانست. شهادت پدر طالقانی نقطه‌ی عطفی در مبارزات شورا بود چرا که شورا بوسیله‌ی توده‌ها تصویب شده و دیگر مقامات رایارای مقاومت با آن نبود.

شورای فرمایشی: پنبه‌ای که با آن می‌خواهند سر شوراهای واقعی را ببرند

این بود که ظاهراً به آن تن در دادند و لسی انحصارطلبانی که از نیروی خلق‌ها هراس دارند و کسانیکه حاکمیت توده‌ها را با منافع خود ناسازگار می‌بینند نمی‌توانستند شوراهایی با اهداف انقلابی و قدرت عملی چنین وسیع و گسترده را بپذیرند. یادگفته‌ی پدر طالقانی در این باره می‌افتمیم که فریاد می‌زد: «هنوز هم در مجلس خیرگان بحث می‌کنند در این اصل اساسی قرآن که به چه صورت پیاده بشود! باید؟ شاید؟ یا اینکه می‌توانند؟ نه! این اصل اسلامی است یعنی همه‌ی مردم از خانه و زندگی و واحدها باید با هم مشورت کنند در کارشان.» این بود که بهتر دیدند شورا را به اسم پذیرفته و از درون و محتوی خالی کنند. شوراهای فرمایشی، ادامه‌ی

منافع سرمایه‌داری بودند. تلاش سازمان یافته برای تقویت شوراهای فرمایشی و سنگ اندازی در سر راه شوراهای واقعی آغاز شد. کارشکنی - های سرمایه‌داران در تهیه‌ی مواد اولیه و پرداخت حقوق کارگران، به رسمیت نشناختن شورا از طرف دولت، فشار روی شوراهای واقعی را در بدو تولدشان به اوج رسانده بود.

جلوگیری از تصفیه‌ی عناصر منفور، تقویت جریان‌های انحصارطلب و تفرقه‌انداز، برگ دیگری بود که از آستین حامیان سرمایه‌داری درآمد.

**اتحادیه‌ی شوراها
ضامن پیروزی مبارزات
سیاسی - صنفی کارگران**

و به این ترتیب شورا راسدی از موانع انحصارطلبانه و سرمایه‌دارانه احاطه کرد. از طرف دیگر شوراهای واقعی به عنوان اولین گام در جهت متحد شدن و متشکل شدن کارگران در برابر تمامی این توطئه‌ها سر بلند کرد. تاریخ جنبش کارگری گواهی می‌دهد که تشکیلات یک کارخانه نمی‌تواند وظیفه‌ی متشکل کردن طبقه‌ی کارگر را در مقابل نظام سرمایه‌داری به تنهایی انجام دهد بلکه خود آغازی است برای تشکیلات گسترده‌تر، کارگری. - همانطور که

بقیه از صفحه ۳

معرفی يك جزوه‌ی کارگری:

پیروزی از آن مستضعفین است

برادر مجاهد موسی خیابانی عضو مرکزیت سازمان، در مهر ماه سال ۵۸ در جمع برادران کارگران در ستاد مجاهدین خلق شاخه‌ی تبریز، سخنرانی نمود که اخیراً متن آن، توسط بخش کارگری سازمان بصورت جزوه‌ای تحت عنوان "پیروزی از آن مستضعفین" منتشر شده است. در این جلسه برادر مجاهد موسی بزبان خیلی ساده و با تکیه بر مسائل موجود کارگران سخنش را آغاز می‌کند. برادرمان ضمن طرح دردها و مشکلات کارگران می‌گوید: "آنچه که مهم است این است که ما در درجه‌ی اول باید این دردها را بشناسیم."

۱ - استقرار نظام شورایی در واحدهای تولیدی و صنعتی به طور سرتاسری.

۲ - قطع کلیه وابستگی‌های امپریالیستی و استقرار حاکمیت اقتصاد ملی.

۳ - استقرار سازمان تولید ضد - استثمار در سطح کشور.

و بنا به دلائل مختلفی که در بحث "اتحادیه‌ی شوراها" به آن اشاره کردیم و خصوصاً "مرحله‌ی کنونی مبارزه‌ی ضد امپریالیستی که در قطع وابستگی متجلی می‌گردد، شکل متناسب اتحادیه‌ی شوراها در ایران اتحادیه‌ی شوراهای صنایع مشابه و یکسان است.

و اکنون در آستانه‌ی دومین بهار آزادی و همزمان با بزرگداشت ۱۱ اردیبهشت "روز جهانی کارگر" تشکیل "اتحادیه‌ی انقلابی شوراهای صنایع مشابه" بعنوان راه حل مناسبی برای مشکلات تمامی کارگران کارخانجات مطرح است.

همانطور که کارگران سال گذشته شورارا طرح کرده و با مبارزات خود آن را تثبیت نمودند حالا اتحادیه‌ی انقلابی شوراهاست که بایستی بعنوان راه حل مشکلات سیاسی - صنفی، کارگران گسترش یافته و تثبیت شود.

جنبش انقلابی کارگران همراه با حرکت پرخروش خلق پیش می‌تازد و در این راه هر روز پربارتر از روز پیش به میدان می‌آید. پارسال شورا، امسال اتحادیه‌ی انقلابی شوراهای سال بعد... و این چنین است که مرحله به مرحله به تحقق وعده‌ی خدا یعنی حاکمیت مستضعفین بر زمین نزدیک می‌شویم.

"پیش به سوی تشکیل اتحادیه‌ی انقلابی شوراهای صنایع مشابه"

پیروزی از آن مستضعفین است
سخنرانی برادر مجاهد موسی خیابانی
در جمع برادران کارگر
مجاهدین خلق ایران - بخش کارگری

سم مسورت بسد در نارسان این بود که بهتر دیدند شورا را به اسم پذیرفته و ازدرون و محتوی خالی کنند . شوراهاى فرمایشی ادامهى سندیکاهاى فرمایشی و زاعیدهی

نمی تواند وظیفهی متشکل کردن طبقه کارگر را در مقابل نظام سرمایه داری به تنهایی انجام دهد بلکه خود آغازی است برای تشکیلات گسترده تر کارگری . همانطور که ضروریات مبارزه ی ضد دیکتاتوری ،

در این شرایط اتحادیه ی شوراها بعنوان ادامه دهنده ی راه و به ثمر رساننده اهداف شورا ضرورت مرحله ی کنونی مبارزه است . این اتحادیه با ۳ هدف اصلی از تشکل های مشابه خود باز شناخته خواهد شد :

***

سیاست های یکسال گذشته دولت و حقوق بحق کارگران

۱- قطع وابستگی های اقتصادی

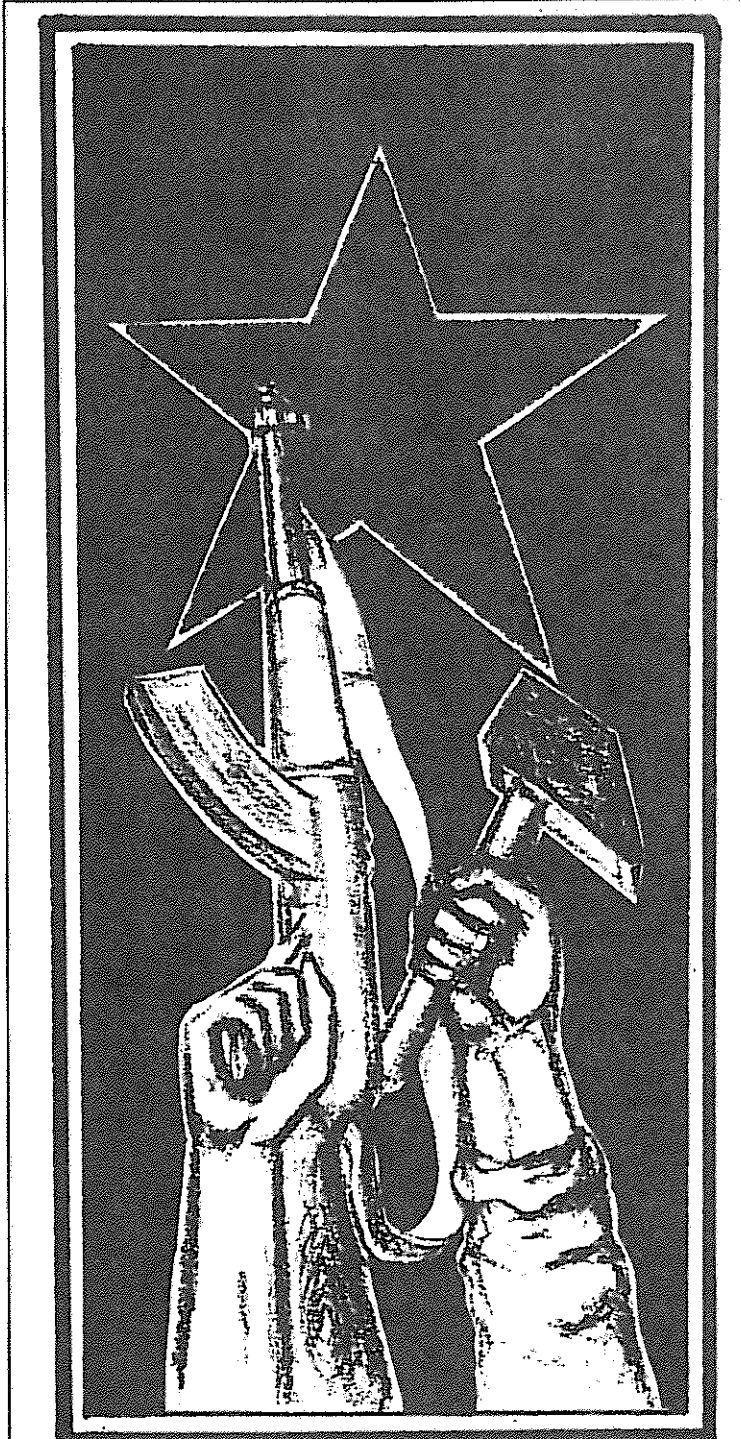
یکی از مطرح ترین مسائل بعد از قیام است بطوریکه در برخورد سیستم حاکم با آن میزان ترقی خواهی ، سازشکاری و یا واپسگرایی را می توان شناخت و ولی مقامات ظاهرا چندان تمایلی به قطع پد از سرمایه داری وابسته ندارند . ولی در عوض کارگران با تمام وجود خواهان قطع کامل وابستگی های اقتصادی به امپریالیسم هستند . حال برخوردهای متفاوت هر کدام را مشاهده می کنیم .

۲- شورا های کارگران :

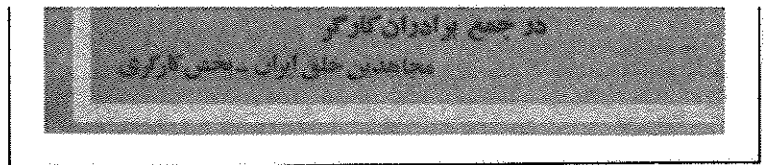
اساسی ترین مسئله ی کارگری بعد از پیروزی قیام است . حاکمیت یا عدم حاکمیت مستضعفان ، زحمتکشان و توده های میلیونی ، معیاری است برای شناخت انحمارطلبان و منفعت جوین و سازشکاران از انقلابیون معتقد به حاکمیت خلق ها . خود قضاوت کنید :

(۵۸/۱/۱۹) : "وزارت کار مشوق جنبش سندیکایی است" اظهار نظر کارگران درباره ی مسئله ی مدیریت سودمند است ، ولی دخالت به آن آسیب خواهد رساند . (۵۸/۶/۳۱) : وزیر کار: شورا نمی تواند جانشین مدیریت شود . (۵۸/۱/۱۵) : وزیر کار خطاب به کارگران : اگر آلودگی ، تبعیض و حق کشی هست ، تحمل کنید ، و با صبر انقلابی اجازه دهید ، که این دشواری ها با مدیریت سالم و جدید از میان برداشته شود . (۵۸/۸/۲) : بامداد :

(۵۸/۳/۲۵) آیندگان : مولوی رئیس کل بانک مرکزی : ملی شدن کارخانه ها هنوز مطرح نیست . هدف اصلی به کار انداختن هرچه زودتر صنایع است . (۵۸/۲/۹) آیندگان : دکتر بهشتی در جمع صاحبان صنایع : ما نمی گوئیم که فاصله ها باید به طور کلی از بین برود ، بلکه باید فاصله در حد میدان بازی استعدادها باشد . (۵۸/۸/۶) اطلاعات : سندیکای مشترک کارکنان صنعت نفت مصرا " از وزیر نفت

پرتوان ، پرخروش ، علیه امپریالیسم

و پس از بیان ضرورت آگاهی و شناخت نسبت به مشکلات و پیدا کردن ریشه های بدبختی ، به معرفی ریشه ی تمام این گرفتاریها می پردازد و می گوید : " از وقتی که در تاریخ انسان چیزی به نام استثمار و بهره کشی پیدا شده است ، از آنجا بدبختی ها آغاز شد . . . " سپس ، استثمار را تعریف می کند و اشکال مختلف آن را در طول تاریخ از دوران برده داری تا سرمایه داری نشان می دهد . پس از اینکه برای کارگران چگونه استثمار کارگران را توسط سرمایه داران بیان می کند این طور ادامه می دهد : " پس کلید اصلی را بدست آوردیم هدف ما باید این باشد که استثمار را براندازیم . " برادر

مجموعه ای آنچه که برادر موسی گفته و اکنون چاپ شده و بصورت جزوه در آمده است ؛ مسائلی است که کارگران برای حل صحیح مشکلات و مسائل خودشان باید بدان آگاهی داشته باشند .

***

براستی علت این همه مخالفت با قدرت بخشیدن به شوراها یی که پدر طالقانی تا آخرین دم حیات به آن سفارش می کرد چیست ؟

۳- قانون کار :

شاید این ناخوشایند ترین کلمه - ای باشد که بسیاری از کارگران ما بیاد دارند . " قانون کار " مسائلی چون اخراج ، بیکاری ، آئین نامه ی انضباطی ، حداقل دستمزد و تقسیم سود ویژه ای ظالمانه را بیاد کارگران می آورد .

قانون کار خاطره ی شبهای گرسنگی ، روزهای اخراج و سرگردانی ، ایرادهای بنی اسرائیلی سرپرست کارگاه و قیافه زشت کارفرمای وابسته رانیز بخاطر می آورد . قانون کار در یک کلمه یعنی " چگونه استثمار " این یک روی سکه بود روی دیگر سکه امید کارگران ما به تصویب قانون کاری مترقی و مفید بحال آنان بوده و هست . قانون کاری که با دخالت و مشارکت شورا های کارگران بایستی تصویب شود . از کارنامه ی سیاستهای دولت در این زمینه نمونه هایی می آوریم .

بقیه در صفحه ۶

پیش بسوی تشکیل اتحادیه انقلابی شورا های کارگران

اسلحه برای ما وسیله‌ی دفاع از شرف انسان است. کارگر وقتی اسلحه بدست می‌گیرد که به شرف وی که کار او و حیات اوست تجاوز شود.

"از فریادهای مجاهد شهید سعید محسن"

بقیه از صفحه ۵

سیاست‌های یکسال گذشته دولت و...

نماینده‌ی کارگران در باره‌ی حداقل دستمزد گفت: ارقام تعیین کننده‌ی هزینه‌های زندگی کارگران بدرستی محاسبه نشده و باید این حداقل باز هم افزایش می‌یافت و دلیل صاحبان صنایع در اینکه حداقل دستمزد فعلی تورم و افزایش هزینه زندگی را در بر دارد منطقی نیست.

(۵۸/۱۲/۹ اطلاعات):

الف: اخراج و بیکاری:

(۵۸/۱/۱۹ کیهان):
در تیراندازی به اجتماع بیکاران اصفهان یک کارگر کشته و ۴ نفر مجروح شدند.
(۵۸/۱۰/۸ اطلاعات):
تولید ۶ کارخانه بزرگ فولاد خوزستان به دلیل اعتراض کارکنان به مدیریت و اعتراض به اخراج و

اینجا با کار جاری کارگر است یا کار ثابت ماشین؟ و ثانیاً آیا این ماشین حاصل کار فشرده‌ی صاحب ماشین است یا خیر؟

بیگمان عامل تعیین کننده، کار جاری کارگر است، به این معنی که اگر کارگر نبود، ماشین خود به خود پس از گذشت سال‌ها هم نمی‌توانست کوچکترین کاری انجام دهد، در حالی که دیدیم کارگر بدون ماشین هم می‌توانست (اگر چه کم) تولید کند. دیگر آن که این ماشین هم به نوبه‌ی خود حاصل کار و تجربه‌ی کارگران دیگری است، هیچ ماشینی را سرمایه‌داران نساخته‌اند. و اگر این سرمایه‌دار توانسته است صاحبان ماشین گردد، به‌خاطر آن است که توانسته قبلاً کسان دیگری را مورد

بهره‌کشی انسان از انسان

کاربرده‌ی هم صاحب خود برده‌است و برده نسبت به خود و جان خود هیچگونه حقی ندارد.

در نظام فئودالی که جانشین نظام برده‌داری می‌شود باز هم عده‌ای دهقان برای یک مالک کار می‌کنند، اما خود نیز مالک بخشی از تولید می‌شوند. "مثلاً ممکن است از محصول سه قسمت آن را مالک بردارد و یک قسمت باقی را زارع" علاوه مالک لااقل از نظر حقوقی صاحب و اختیاردار جان دهقان نیست.

در فئودالیسم، استثمار اگرچه آن خسونت استثمار در نظام برده‌داری را ندارد، اما به دلیل رشد ابزار تولید بیشتر است، به این معنا که دهقان برای مالک سوده‌تراز برده برای برده‌دار است و فئودال نیز ثروتمندتر از برده‌دار است.

با به وجود آمدن صنعت طبقات جدیدی یا به عرصه‌ی وجود می‌گذارند (طبقه‌ی کارگر و طبقه‌ی سرمایه‌دار) در جوامع سرمایه‌داری کارخانجات بزرگ ایجاد شده‌اند و کارگران برای صاحبان این کارخانه‌ها (سرمایه‌داران) کار می‌کنند و خود فقط مقداری از تولید را به عنوان مزد می‌گیرند و بقیه را سرمایه‌دار تصاحب می‌نماید.

وضع کارگران نسبت به وضع دهقانان بهبود یافته، اما باز مقدار سودی که کارگر عاید سرمایه‌داری می‌کند به مراتب بیش از سودی است که دهقان در نظام فئودالی نصیب مالک می‌کند، یعنی استثمار بیشتر است، این واقعیتی است که طبقه‌ی سرمایه‌دارو استثمارگر می‌کوشد بر آن سرپوش بگذارد، و استثمار را در اشکالی هرچه پیچیده‌تر و پوشیده‌تر و در زیر پرده‌ی استتاری از جهل استثمار شونده‌گان انجام دهد، زیرا اگر اینها بفهمند که چگونه و با چه شدتی استثمار می‌شوند، دیگر هرگز به آن تن نخواهند داد و استثمارگران را نابود خواهند کرد، پس بر ماست که آگاهی‌های خود را از مکانیسم استثمار و شیوه‌های پیچیده‌های که سرمایه‌داران به این منظور ابداع کرده‌اند بالا ببریم.

اگر به اطراف خود نگاه کنیم

كان الناس امة واحدة فبعث اللہ النبیین مبشرين ومنذرين وانزل معهم الكتاب بالحق ليحكم بين الناس فيما اختلفوا فيه. وما اختلف فيهم الا الذين اوتوه من بعد ما جائتهم البينات بغيا بينهم.

(آیه ۲۱۳ سوره‌ی بقره)
این فشرده‌ترین بیان تاریخ اجتماعی نوع بشر است که قرآن نقل می‌کند: مردم ابتدا امت واحده و جامعه‌ی بی‌طبقه‌ای بودند و سپس به دلیل برتری جوئی و آزمندی استثمارگرانه‌ی برخی، میانمان اختلاف و تبعیض بروز می‌کند و اکثریتی فرودست و اقلیتی فرادست پدید می‌آیند، سپس خداوند پیامبران را برمی‌انگیزد تا بر این اختلاف ناحق حکم کنند و آن را از زمین براندازند و جامعه‌ی انسانی را به وحدت و یکدستی برسانند.

به این ترتیب قرآن از دودوره‌ی مشخص که بر بشر گذشته و نیز دورانی که در آینده پیش روی وی قرار دارد خبر می‌دهد:

۱- جامعه‌ی بی‌طبقه‌ی اولیه که آنچه به دست می‌آمده به تساوی میان همه قسمت می‌شده، "همه‌ی اعضای جامعه در شکار و کشت و سایر کارها دخالت داشتند و نتایج کار را همگی برای قبیله یا جامعه‌ی می‌خواستند و همه از آن استفاده می‌کردند. کسی نمی‌توانست بگوید این کلبه مال من است و بقیه باید از آن برون‌دبیرون؛ همه در کلبه‌ی می‌خوابیدند و از یک شکار غذا درست می‌کردند. نوع روابط در جامعه‌ی اولیه هم نوع خاصی بوده است و تولید از آن همه بوده و همه در این نوع جوامع، هم کاری کرده‌اند و هم از نتایج کار استفاده می‌کردند. (نقل از اقتصاد به زبان ساده صفحه ۱۶۰ و ۱۵۱)

۲- پیدایش جوامع طبقاتی، جوامع مبتنی بر استثمار که بسته به رشد و تکامل هر جامعه اشکال متفاوتی دارد: جامعه‌ی برده‌داری، جامعه‌ی فئودالی و بالاخره جامعه‌ی سرمایه‌داری که علیرغم تفاوتی که با هم دارند یک ویژگی مشترک را دارا هستند و آن پدیده‌ای است که در همه‌ی این جامعه‌ها وجود دارد به نام استثمار، یعنی اینکه ثمره‌ی کار

از برنامه حداقل مجاهدین

— دهقانان محروم ایران نیز به هیچ مرجع دولتی بدهکاری ندارند

— عین زمین‌هایی که توسط نهادهای رژیم سلطنتی از دهقانان محروم غصب شده باید به آنها بازگردانده شود و اگر بلحاظ فنی با اشکال مواجه بود معادل آن از املاک پهلوی به دهقانان مزبور تعلق گیرد

— تأمین حداقل تکنولوژی و وام‌های بدون بهره‌ی کشاورزی برای دهقانان نیازمند

— هیچ پولی از دهقانان ایرانی بابت مالیات امور زراعی نباید اخذ شود

— تمام تحمیلات رژیم شاه به دهقانان که باعث انهدام کشاورزی ملی ایران شده بود باید جبران گردد

— تشویق و فراهم نمودن شرایط لازم جهت تشکیل تعاونیهای خلقی و تقویت روحیه‌ی جمعی و شورائی در کشاورزان

— قطع هرگونه دخالت و واردات خارجی در امر کشاورزی و دامداری ملی مگر به منظور تأمین کسرها

تولید داخل

دارد: جامعهی برده‌داری، جامعهی فئودالی و بالاخره جامعهی سرمایه - داری که علیرغم تفاوتی که با هم دارند یک ویژگی مشترک را دارا هستند و آن پدیده‌ای است که در همه‌ی این جامعه‌ها وجود دارد به نام استثمار، یعنی اینکه ثمره‌ی کار تولیدکنندگان یا همه‌ی آن به خودشان نمی‌رسد و نصیب دیگری می‌شود و دوطبقه‌ی عمده و مشخص وجود دارد، استثمار شوندگان که اکثریت‌اند و تولیدکننده‌اند و استثمارکنندگان که اقلیت‌اند و حاصل تولید تولیدکنندگان را می‌ربایند.

۳ - "جامعه‌ی بی‌طبقه‌ی توحیدی" فرجام تاریخ اجتماعی انسان، که استثمار محو می‌شود. انسانها آگاه و آزاد، همه تولید می‌کنند و همه‌یکسان از ثمره‌ی کار خود بهره‌مند می‌شوند، هرکس به اندازه‌ی توانایش کار می‌کند و به قدر نیازش برخوردار می‌گردد. ماکتوب تاریخ گذار از دوامین دوران تاریخ انسان هستیم، دورانی که گفتیم با استثمار مشخص می‌شود، از این روه‌رچه بهتر و دقیق‌تر شناختن این پدیده (استثمار) به هرچه سهلتر و سریعتر طی کردن این دوران کمک می‌کند.

استثمار در طول تاریخ خود و در حین تحول جوامع از برده‌داری به فئودالی و از آن به سرمایه‌داری به تدریج شکلی پیچیده‌تر یافته و همگام با آن شدیدتر شده است، بطوریکه در جوامع پیشرفته‌ی صنعتی و سرمایه‌داری استثمار به طریقی انجام می‌گیرد که چه بسا در برخورد اول به نظر نیاید. در جامعه‌ی برده‌داری استثمار انسان از انسان کاملاً صریح، خشن و مستقیم بود، "عده‌ای برای یک نفر کار می‌کردند و صاحب برده حتی می‌توانست جان بردگان را هم بگیرد برده‌سهمی از تولید نداشت و فقط صاحب برده مقداری از تولید را برای اینکه برده‌اش زنده بماند و کارکنند به او می‌داد. یعنی درست همان کاری که انسان با دامها انجام می‌دهد. غذا به او می‌دهد که شیرش را بدوشد و اگر روزی شیر نداد سرش را خواهد برید." (اقتصاد بزمیان ساده، صفحه‌ی ۱۶) در نظام برده‌داری، برده‌دار هم صاحب ثمره

می‌شوند، دیگر هرگز به آن تن نخواهند داد و استثمارگران را نابود خواهند کرد، پس بر ماست که آگاهیهای خود را از مکانیسم استثمار و شیوه‌های پیچیده‌ای که سرمایه‌داران به این منظور ابداع کرده‌اند بالا ببریم.

اگر به اطراف خود نگاه کنیم می‌بینیم که بعضی چیزها دارای بها (قیمت) اند و بعضی چیزها بی‌بها و بدون قیمت. آن چیزی قیمت و بها دارد که کارآسانی صرف آن شده باشد. هوا اگر چه ضروری‌ترین ماده است ولی بهائی ندارد، چون کاری روی آن صورت نگرفته است. سنگ - های کوهستان ارزشی ندارند، اما وقتی که یک سنگتراش روی قطعه سنگی کار انجام می‌دهد و آن را به شکل دلخواه در می‌آورد، دارای ارزش می‌گردد. سنگتراش با صرف ساعتی از عمر خود و با بردن رنج و ریختن عرق یعنی یا منتقل کردن مقداری از حیات خود به سنگ بی‌شکل و بی ارزش، شکل و ارزش داده است فرض کنیم سنگتراش این سنگی را که تراشیده است ۵۰۰ ریال بفروشد برای بدست آوردن این ۵۰۰ ریال او علاوه بر صرف یک روز وقت، و وسایلی نیز مانند تیشه و قلم و ... (ابزار تولید) به کار برده است. بنابراین ۵۰۰ ریال برابر است با ارزش کار او به اضافه‌ی استهلاک ابزار تولید، اگر او برای تخته‌ی سنگ به کسی که آن را از کوه تا کارگاه وی منتقل کرده یعنی برای ماده‌ی خام اولیه، پولی پرداخت کرده باشد، این مبلغ را هم باید با ارزش کار و استهلاک ابزار تولید جمع کرد، یعنی: ارزش کالا = ارزش کار + استهلاک ابزار تولید + ماده خام اولیه + ... مثلا اگر ۲۰ ریال بابت استهلاک ابزار کار، ۵۰ ریال برای خرید تخته سنگ و ۳۰ ریال بابت مخارج کارگاه حساب کنیم می‌شود: ارزش کار = ۵۰ + ۲۰ + ۳۰ = ۱۰۰

ارزش اضافی: برای درک مفهوم استثمار باید مفهوم دیگری را شناخت و آن ارزش اضافی است. اگر سنگتراش ما برای خودش کار کند، همه‌ی ارزش کارش

تعاونیه‌های خلقی و تقویت روحیه‌ی جمعی و شورائی در کشاورزان

قطع هرگونه دخالت و واردات خارجی در امر کشاورزی و دامداری ملی مگر به منظور تامین کسب تولید داخلی

تامین مسکن برای روستائینان از طریق ایجاد شهرکهای مناسب با خدمات ضروری به منظور ممانعت هر چه بیشتر از مهاجرت به شهرها

این سنگتراش در یک کارخانه با دستگاه‌های بزرگ سنگبری کار کند به جای تراشیدن یک سنگ می‌تواند به کمک ماشین‌روانه ۱۰ تا سنگ بترشد یعنی: $10 \times 500 = 5000$ ریال کالا تولید کند، در حالی که صاحب کارگاه به او فقط ۶۰۰ ریال مزد داده است و اگر حساب کنیم که ۱۰۰۰ ریال هم خرج بقیه‌ی چیزها (نظیر استهلاک ابزار - خرید مواد اولیه و ...) باشد، سودی که از کار این کارگر بدست آمده خواهد بود: ارزش اضافی (سود) = ارزش کالا (فروش) - (استهلاک مواد + ماده خام اولیه + ...)

چون ابزار تولید پیچیده‌تر و گرانتر است، پس باید پول بیشتری را به عنوان استهلاک از فروش کسر کرد (مثلا ۱۰۰۰ ریال)

سود $3400 = (600 + 1000) - 5000$ اگر چه کارگر در اینجا ۶۰۰ ریال یعنی ۱۰۰ ریال بیش از هنگامی که تنها و با وسائل ابتدائی دستی کار می‌کرد نصیب شده، اما به کمک ماشین و ابزار پیچیده‌تر ۴۰۰۰ ریال سود ایجاد کرده که از آن تنها ۱۵٪ آن نصیب خودش شده و ۸۵٪ آن به جیب کارفرما رفته است.

ممکن است گفته شود، این ماشین بود که به کارگر کمک کرد، ارزشی ده برابر بیشتر تولید کند، و این ماشین خود تیلور کار فشرده‌ای است که قبلا انجام گرفته است. می‌گوئیم آری، ترکیب کار زنده و جاری کارگر با کار ثابت ماشین، محصول را ده برابر کرد، اما اینجا باید مشخص نمود که اولاً تفوق در

بهره‌کشی و استثمار قرار دهد، هم - چنان که همین کارفرما که امروز یک ماشین دارد یا سودهای اضافی که از استثمار کارگران خود به دست می - آورد، خواهد توانست ماشین‌های دیگری بخرد و سود خود را دو برابر و چند برابر کند، بی آنکه خودش هیچ زحمتی کشیده باشد. سرمایه داری اکنون به این یکبار استثمار اکتفا نمی‌کند، بلکه کارگران را به دفعات استثمار می‌کند تا آن که آخرین دینار دستمزد ناچیزی را هم که به وی داده، با بهانه‌های مختلف و با حیل‌های رنگارنگ زندگی مصرفی از او پس بگیرد.

این است راز این که چگونه کارگران با این که سراسر عمر کار کرده‌اند، همچنان با فقر و بینوائی سر می‌کنند و اگر یک روز کار نکنند، آن روز گرسنه می‌مانند در حالی که چه بسا کارفرمایان در عمر خود هیچ کار نکرده‌اند و دستشان اصلاً با سختی کار آشنا نیست اما همیشه پر خورده‌اند و سیر گشته‌اند، و آنقدر ثروت دارند که لازم نیست هیچ وقت کار کنند، نه تنها خودشان بلکه نسل‌های بعدیشان، چون به اصطلاح پولشان پول می‌آورد، و این است راز ثروت‌های نجومی میلیونی و میلیاردي تنی چند انگشت شمار و فقر و بیچارگی پایان ناپذیر میلیونها نفر.

اما چنان‌که گفتیم ما اینک در حال گذار از دوران استثمار انسان از انسان هستیم، و این وضع دیگر دیری نخواهد پایید. دنیای کهن، دنیائی که بر شالوده‌های استثمار بنا یافته بود درصفا ۴

یکی از خواسته‌های مهم کارگران افزایش دستمزدها بمیزان افزایش سطح تورم و گرانی قیمتهاست. آخرین بار شورای عالی کار بدون شرکت شوراهای کارگران حداقل دستمزد را بمیزان ۵۶۷ ریال تعیین می‌کند. آخرین بار در سال جدید همین شورا حداقل دستمزد را بمیزان ۶۳۵ ریال یعنی ۳۰٪ کمتر از نرخ افزایش گرانی (بنابه آمار بانک مرکزی مندرج در بامسداد دوشنبه ۵۹/۲/۸) تعیین میکند. (۵۸/۶/۳۱ کیهان):

بدرسی محاسبه سده و بیاید - این حداقل باز هم افزایش می‌یافت و دلیل صاحبان صنایع در اینکه حداقل دستمزد فعلی تورم و افزایش هزینه زندگی را در بر دارد منطقی نیست. (۵۸/۱۲/۹ اطلاعات): وزارت کار: عاملین پرداخت هر نوع پاداش غیرمجاز در شرکت - های تحت مدیریت دولتی تعقیب می‌شوند. (۵۹/۲/۲): کارگران خواستار تجدید نظر در حداقل دستمزد جدید می‌باشند، کارگران می‌گویند در حالیکه وزارت کار در سال گذشته حق بیمه پرداختی کارگران را از ۳٪ به ۵٪ افزایش داده و از طرف دیگر حق بیمه‌ی پرداختی کارفرما را از ۲۰٪ به ۱۳٪ کاهش داده است. چرا حداقل دستمزد را بدون توجه به میزان تورمی که طبق آمار بانک مرکزی بدست می‌آید، تعیین می‌کند.

د: سود ویژه: کارگران در سال گذشته تلاش و مبارزه زیادی جهت گرفتن سود ویژه که در واقع بخشی از دستمزد غارت شده آنها توسط سرمایه داران است، کردند. در مقابل کارفرمایان به بهانه‌های مختلف از قبیل نداشتن سود، اختصاص دادن سود ویژه برای گسترش کارخانه و خرید مواد اولیه از پرداخت سود ویژه خودداری کردند تا اینکه در تاریخ ۵۸/۱۱/۱۳ نحوه پرداخت سود ویژه برای کارگران از طرف دولت اعلام شد. مبنای پرداخت سود ویژه برای سال ۵۸ میزان تولید سال ۵۶ مشخص شده بود. در مورد تهیه‌ی طرح پرداخت سود ویژه نیز وزارت کار هیچگونه نقشی برای شوراها و سندیکا های کارگران قابل نشد. کارگران با مقررات جدید بشدت مخالفت کردند. در چندین مورد کار - فرمایان پشت گرمی ورزات کار کارگرانی را که خواستار پرداخت سود ویژه بر اساس سود سال ۱۳۵۸ واحدهای تولیدی بودند، اخراج کردند. اخراج کارگران چیت تهران از آن جمله است.

پیش بسوی جامعه بی طبقه توحیدی آرمان جهانی زحمتگشان

ارتجاع چیست و...

و مترقی تر بود زیرا در براندازی آن نظام فاسد، نقش بنیادی تری داشت. خلاصه کنیم آنکه در عمل (و نه صرفاً در حرف و شعار و آرمان) انقلابی تر و مترقی تر بود، نتیجتاً در همان مقطع قابل اعتمادتر و نزدیک تر هم بود.

در رابطه با دیدگاه فلسفی هم دقیقاً، همینطور است. من باب مثال وقتی بر اصالت و ارجحیت یک فلسفه مشخص (که به اعتقاد ما همان فلسفه ی توحیدی است) تاکید می کنیم، اساساً بدین خاطر است که به صورت عالی تر و پیچیده تری در "صحنه ی جامعه و تاریخ به "عمل" و موضع گیری های سیاسی مترقیانه تر و انقلابی تری رهنمون می شود. کما اینکه هر یک از فلسفه های غیر توحیدی به میزان پندارگرائی شان، مدافعین خود را در عمل و سیاست به ارتجاع سوق خواهند داد.

رابطه ی خط مشی سیاسی با پایگاه طبقاتی و دیدگاه ایدئولوژیک

همانطور که قبلاً اشاره کردیم پایگاه طبقاتی و دیدگاه های ایدئولوژیک، بالاخره در عملکرد سیاسی هر نیرو "نمود" پیدا می کند. مثلاً نیروها، احزاب یا سیستم های متکی به سرمایه داری، در صحنه ی سیاسی نیز بر اساس مقتضیات سرمایه داری موضع گیری و عمل می کنند. یعنی

بقیه از صفحهاول
ویتنام آشنا شویم .
قبل از دخالت مستقیم امپریالیسم آمریکا در ویتنام، امپریالیسم های ژاپن و فرانسه خلق ویتنام را غارت می کردند. در نتیجه ی سیاستهای استعماری فرانسه و ژاپن، شدت فقر و قحطی تاجاکی رسیده بود که تنها در استانهای

در شهرستانها چه می گذرد؟

بقیه از صفحهاول
طبقاتی دارد. ولی از آنجاکه از ماهیت فلسفی یا طبقاتی سرچشمه نکرده، قابل اصلاح است. اما در مورد نیروهای عقب مانده و مدافع استثماره عملکردهای غلط ارتجاعی از عمق ماهیت شان نشأت می گیرد. و سرانجام گریزی از آن ندارند ولو اینکه در مقاطعی و یا حتی در دوره هایی عملکردشان انقلابی بوده و در آن مقاطع خصایص ارتجاعی بروز نداشته باشد. اما به هر حال یک نیرو به اندازه ای که به لحاظ ایدئولوژیک و طبقاتی ارتجاعی باشد، عملکرد سیاسی اش نیز به همان میزان ارتجاعی است. مثلاً سیستم شاه با آن ارزش های پوسیده و با آن وابستگی های طبقاتی و ارتجاعی فقط چنان سیاست هائی را می توانست دنبال کند و... نکته ی دیگر در این زمینه اینکه گرچه مواضع بعضاً غلط نیروهای واقعا ضد استثمار از ماهیت طبقاتی شان ناشی نمی شود و بدین جهت ویژگی خاص ارتجاعی ندارد ولی بهر حال از آنجا که در هر مقطع تنها یک راه حل عملی (یا یک برنامه سیاست) واقعا اصولی و منطبق با مقتضیات انقلاب و تکامل وجود دارد، انحراف از آن خواه ناخواه به نفع نیروهای مرتجع است. به عبارت دیگر موضع گیری های غلط از جانب نیروهای ضد استثمار (که اپورتونیسیم یا گرایشات اپورتونیستی نام دارد) اعم از اینکه از موضع ظاهراً ترقی خواهانه (چپ روانه یا چپ نمایانه) باشد یا از موضع راست، نتیجه ای جز تقویت مرتجعین و طولانی تر کردن حیات رو به زوال شان نخواهد داشت. (ادامه دارد)

استمداد خلق کرد

از یک هفته پیش ارتش و پاسداران اسلامی ایران دوشهرسندج و سفر را مورد حمله شدید قرار داده و تاکنون بیش از ۲۵۰ نفر از مردم بی دفاع و بی گناه این دو شهر را کشته و بیش از یک هزار نفر را زخمی کرده اند. حمله ی ارتش بانوپ و تانک و فانتوم ها و هلی کوپترها به شهرهای کردستان لحظه ای قطع نمی شود. اولین هدف های آنها در حمله به این دو شهر انفجار منبع های آب، قطع آب و برق بروی مردم و انهدام بیمارستان ها و مساجد بوده است. پس از آغاز حمله به کردستان گسیل نیروهای ارتش از سراسر نقاط ایران به کردستان و شدت بخشیدن به این جنگ وحشیانه بر علیه خلق کرد همچنان ادامه دارد. بدین وسیله از کلیه ی سفرای کشورهای مترقی ضد امپریالیسم و انسان دوست و مطبوعات و رادیو تلویزیون ها و سازمان های بشردوست و آزادیخواه جهان درخواست می شود ندای خلق کرد تحت ستم و واکنش ارتش اسلامی ایران را به گوش جهانیان برسانند و برای مشاهده فجایعی که نیروهای دولت مرکزی ایران بر سر شهرها و

بقیه از صفحهاول
حل مساله کردستان...
اجتماعی موجود تا احقاق حقوق اساسی مردم کرد هیچ پایان و حد و مرزی بر این درگیری ها (به رغم نوسانات موضعی) متصور نیست، ما باردیگر به خاطر بهر روزی هموطنان گردمان و نجات گل انقلاب از هرگونه مطامع و توطئه های امپریالیستی تحقق هر چه سریع تر مفاد پیام امام خمینی را مقدم بر هر اقدام دیگر (که طبعاً به پیچیدگی و وخامت اوضاع می افزاید) خواستاریم.

یک کودتای ساختگی روی کار بیاورد. در تابستان ۱۹۶۴، بیش از سی هزار نفر از زحمتکشان شهری علیه رژیم نگوبن خان دست به تظاهرات زدند. در اوائل پائیز همان سال صدها هزار کارگر اعتصابی سایگون برای اعتراض به خیابانها ریختند. در ۱۵ اکتبر کارگر قهرمان یکی از کارخانجات برق، میدان اعدام خود را سراسر ویتنام دست به شورش زده و قیام، سرتاسر ویتنام را فرا گرفت. از اواسط سال ۱۹۶۱ آمریکا کثی ها و دارودسته ی "دیم" که از نیروهای مسلح خلق به وحشت افتاده بودند، به فکر اجرای توطئه ی جدیدی افتادند؛ به راه انداختن جنگی که مردم ویتنام را به جان هم بیندازند. یعنی ویتنامی ها به جنگ ویتنامی ها برخیزند

یالیزم آمریکا در ویتنام، امپریالیست های ژاپن و فرانسه خلق ویتنام را غارت می کردند. در نتیجه سیاستهای استعماری فرانسه و ژاپن، شدت فقر و قحطی تاجایی رسیده بود که تنها در استانهای جنوبی ویتنام هر سال بیش از ۱۰۰/۰۰۰ کودک به علت گرسنگی به ورم معده دچار شده و می مردند در شرایطی که زندگی مردم بر اثر غارت شرکت های امپریالیستی روبه نابودی می رفت، مردم برای بهبود شرایط زندگی قیام کردند هزاران نفر کارگر لاستیک سازی، پنبه پاک کنی و چوببری و کبریت سازی دست به اعتصاب زدند. به زودی دهقانان و دانش آموزان نیز به کارگران اعتصابی پیوستند و مبارزه از اول ماه مه ۱۹۳۰ به سراسر ویتنام کشیده شد. قیام خلق در چند منطقه، قدرت امپریالیستها و فئودالها را در هم شکست. شوراها و دهقانی تحت رهبری روشنفکران متعهد و مبارز تشکیل گردید. در اولین قدم زمینهای محلی بین دهقانان تقسیم شد. پیروزی قیام اوت ۱۹۳۰ اولین ثمره مبارزات خلق ویتنام بر علیه امپریالیسم و وابستگی مرتجع داخلی ایش بود

دژ استعمارگران فرانسوی فرو می ریزد

در سالهای بعد مبارزه مردم ویتنام گسترش یافت و عمق بیشتری پیدا کرد. در شهرهای بزرگ و مناطق صنعتی، اعتصابات و میتینگهایی برگزار شد. کارگران علیه شرکت های استعماری دست به مبارزه زدند. از خواستهای مهم کارگران، ۸ ساعت کار در روز و قانونی شدن تشکیل سندیکا و شرکت های تعاونی بود. در جریان مبارزه ضد استبدادی و ضد استعماری، دهقانان علیه فئودالها شورش کردند و خواستار کاهش مالیات و بهره ی مالکانه شدند. فشارها، دستگیری ها و کشتار کارگران و دهقانان مردم را به فکر شکل دیگری از مبارزه علیه استعمار یعنی مبارزه مسلحانه انداخت. از سال ۱۹۴۰ مردم ویتنام آماده ی جهاد مسلحانه بر علیه امپریالیسم و عمال داخلی شدند. اتحادیه های مختلف نجات بخش ملی

خلق آماده می کردند. در این شرایط قحطی سراسری بیش از ۲ میلیون نفر از مردم محروم را از پای در آورد. در همین زمان رهبری انقلابی جنبش دستور تسخیر انبارهای غله را صادر کرد.

پیروزی ویتنام حماسه ی پایداری خلق

در سال ۱۹۵۳ رهبری جنبش انقلابی تصمیم گرفت، ضربه ی نابود کننده ای بر امپریالیست های فرانسوی که در دره ی "دین بین فو" مستقر شده و آن را به صورت پایگاه نظامی در آورده بودند، وارد نماید. با شعار "همه چیز در خدمت پیروزی" دو بیست هزار نفر کارگران و زحمتکشان برای خدمت در جبهه ی "دین بین فو" و تقویت ارتش خلق بسیج شدند. دهها هزار نفر در گردان پیشقراول جوانان با کمک واحدهای فنی بر روی جاده های جدید کار می کردند. بازوی پرتوان زحمتکشان با ساده ترین ابزار و وسایل صدها کیلومتر جاده در دل کوهها و جنگلها که به صحنه ی نبرد منتهی می شد، ساختند. کارگران و زحمت کشان جسور و قهرمان در زیر آتش گلوله ی امپریالیست های فرانسوی و مزدوران شان، صدها کیلومتر خندق و نقبه های ارتباطی زدند. دهها هزار قایق، دو چرخه های باربری و گاریهایی که با گاو میش، گاو و اسب کشیده می شدند، به کار افتادند تا صدها هزار تن برنج خوار بار و اسلحه و مهمات جنگی را به جبهه برسانند. ارتش خلق بعد از ۵۵ شبانه روز نبرد سخت بردشمن پیروز شد. "دین بین فو" بزرگترین پیروزی خلق ویتنام در مقاومت علیه امپریالیست های فرانسوی بود. در این سال امپریالیستها، پیروزی ویتنام را در یک قسمت از سرزمینش به رسمیت شناختند و فرانسویان مفتضحانه شکست خوردند.

ویتنام در چنگال آمریکا

از تابستان ۱۹۵۴، امپریالیست های آمریکا به تدریج در ویتنام جنوبی نفوذ کردند. هدف آمریکا تپا این بود که جای استعمارگران فرانسوی

از طرف اروپائینش به سایگون (پایتخت ویتنام جنوبی) برگردانده شد. تادولت جمهوری را که به ظاهر مستقل بود، تشکیل دهد. نگودین دیم جلاد در سال ۱۹۵۸ دستور داد هزار انقلابی

زندانی را در اردوگاه اجباری "فولوی" مسموم کرده به قتل برسانند. یکسال بعد او قانونی را تصویب کرد که به جنایتکاران اجازه می داد، آزادیخواهان و انقلابیون را قتل عام کنند. خلع سلاح مردم و نیروهای انقلابی به اوج خود رسید. دستگیری و تیرباران انقلابیون ادامه داشت. ولی توده های مردم باز هم مقاومت کرده و به همکاری نزدیک با ارتش آزادیبخش ادامه می دادند. ژنرال "دیم" ابزاری بود در خدمت تجاوز امپریالیست های آمریکائی رهبران جنبش رهایی بخش از مردم خواستند که پاسخ گلوله ی رژیم وابسته و مزدور آمریکائی را با گلوله بدهند. در شب ۱۷ ژانویه ۱۹۶۰، زحمتکشان "بن تره" همچون تنی واحد با اراده هایی چون کوه قیام کردند و با چوب، نیزه و داس، مزدوران رژیم دست نشانده را خلع سلاح کردند. سپس به قرارگاهها و مراکز رژیم حمله کرده و آنها را از بین بردند و به جای آنها شورا های مردمی در مناطق آزاد شده بوجود آوردند. سپس زمینهای فئودالهای جنایتکار را مصادره کرده و بین دهقانان بی زمین تقسیم کردند. پس از قیام قهرمانانه ی زحمتکشان "بن تره"، زحمتکشان در

مسلم خلق به وحشت افتاده بودند، به فکر اجرای توطئه ی جدیدی افتادند، به راه انداختن جنگی که مردم ویتنام را به جان هم بیندازند. یعنی ویتنامی ها به جنگ ویتنامی ها برخیزند

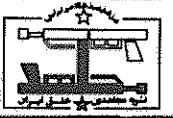
ویتنام حماسه ی پایداری خلق

را تبدیل به دادگاه انقلابی کرد. او امپریالیست های آمریکائی و دست نشانده شان را بی آبرو ساخت. در همین ایام ارتش خلق با اراده های آهنین به پیروزیهای جدیدی دست یافت. مناطق تازه ای از تصرف دشمن خارج شد. امپریالیسم آمریکا، که با نیروی شکستناپذیر مردم ویتنام روبرو بود سرانجام چهره ی زشت خود را نشان داده، جنگ تخریبی کاملاً شدیدی را علیه مردم ویتنام آغاز کرد. بیش از ۵۰۰ هزار سرباز و مستشار نظامی آمریکائی به جنوب ویتنام سرازیر شدند. بودجه ی نظامی آمریکا به ۶۰ هزار میلیون دلار افزایش یافت. شهر و روستا، خانه و بیمارستان و مدرسه در سرتاسر ویتنام بمباران شد. ارتش خلق ویتنام تا اواخر سال ۱۹۶۸، تعداد ۳۲۴۳ هواپیمای بمب افکن را سرنگون ساخت. آمریکا ادامه ی نبرد عاجز شد و اعلام کرد که: "بمبارانهای فوق العاده ی آمریکا نتوانسته است از نفوذ ویتنام شمالی در جنوب جلوگیری کند و یا اراده ی هانوی (پایتخت ویتنام شمالی) را در هم بشکند و یا روحیه اش را تضعیف کند و یا آنها را به پای میز مذاکره بکشد!"

رودهای همیشه جاری

سرانجام در پی شکست نظامی و سیاسی، آمریکا عاجزانه مجبور به ترک خاک ویتنام شد. زیرا هر جا مردم آگاه و مبارز حضور داشته باشند امپریالیستها باید مفتضحانه از آنجا خارج شوند. آری ملت ویتنام جنگید، تا کشورش را از نو بسازد. با این تصمیم و این روحیه، میلیونها کارگر و دهقان ویتنامی به نبرد رهایی -

زندان. در اوائل پائیز همان سال صدها هزار کارگر اعتصابی سایگون برای اعتراض به خیابانها ریختند. در ۱۵ اکتبر کارگر قهرمان یکی از کارخانجات برق، میدان اعدام خود اما خلقها ترسی بر خود راه نمی دهند پیروزی خلق ویتنام گواه این حقیقت تابناک تاریخی است که ماشین عظیم تسلیحاتی و توطئه ی دخالت نظامی آمریکا این غول جهانخوار، در مقابل ایمان و پایداری خلقی متحد و مبارز، چه پوشالی ویی اساس است. این کوچک مردان و زنان قهرمان، که مفتخواران پر نخوت به هیچ شان می گیرند، چه پر شکوه و مقدس، با تمامی هستی شان، آزادی و استقلال را پاس می دارند؛ پشت ژنرالهای مغرور آمریکائی را در پای دیوار "خه سان"، در خیابانهای تهران و در هر جاکه فریاد رهایی است، بخاک می مالند و بر ویرانه ی سرزمین غارت شده شان دنیایی زیبا و زیستن بنامی نهند. بگذار یانگی های بیوطن، سرخوش از استشام بوی تفرقه، کویر پاک ایران را در گنداب توطئه و تهاجم نظامی خود بیالایند... بگذار حریم مقدس میهنمان را بشیرمانه بشکنند و در خانه مان بر رویمان چنگ زنند... ما می گوئیم بیائید آقایان مدافع "حقوق بشر"! بیائید که ژنرالهای چکمه پوش! بیائید که اگر ما در هر چیز پراکنده ایم اما در مقابل شما پیکری متحد و رزمنده ایم بیائید که این خلق رنج دیده، با داستانی مسلح و پر پینه، گور تاریخی تان را کنده است. این سرنوشت نهایی شماست... بیائید که در جنگ با شما، "حقیقت" بر خلقمان چهره خواهد گشود... در جنگ با شما، بقول هوشی مین رهبر انقلابی ویتنام: "گوه های مان همیشه بریا خواهد بود رود های مان همیشه جاری خواهد بود، خلق مان همیشه باقی خواهد ماند، شکست از آن مهاجمان آمریکائی است، ما سرزمین مان را از نو، دهها بار زیباتر بنا خواهیم کرد.

از سرویس خبری مجاهد:

در شهرستانها چه می‌گذرد...؟

مفهوم واقعی مبارزه با امپریالیسم

پیلان یک ماهه‌ی ضدیت با مجاهدین در شهرستانها

نه سازش، نه تسلیم، بسیج نیروهای خلق

تهاجم نظامی آمریکا به کشور ما، به دنبال یک سلسله اقدامات سیاسی و اقتصادی انجام گرفت. از همان ابتدا قابل پیش‌بینی بود که آمریکا دست به یک سلسله تهاجمات مستقیم خواهد زد که مسلماً تجاوز اخیر، آخرین آنها نخواهد بود.

امپریالیسم آمریکا که در توطئه‌ی خود یعنی تهاجم مستقیم شکست خورده است، اینک علاوه بر تهدیدات بیشتر، با کنار رفتن "سایروسون" - نماینده‌ی جناح معتدل و به اصطلاح کبوترها - پایگاه‌های داخلی خود را نیز فعال می‌کند، تا از این طریق نیز برای نیل به اهداف خود هرچه بیشتر وارد عمل شود. خصوصاً که ایادی و عوامل داخلی‌اش که اکثراً ناشناخته باقی‌مانده‌اند، به بازسازی شبکه‌های خود پرداخته و دست به تجدید عملیات می‌زنند. انگیزه‌ی گستاخی شبکه‌های ساواک و سیا، ناشی از دو عامل داخلی و خارجی می‌باشد. به لحاظ بیرونی پشتیبانی و تشویق امپریالیسم، و از جنبه‌ی داخلی، تصور آشفتگی اوضاع و جو کشور، چه اینک درگیری‌هایی در جریان است که بهترین موقعیت را برای ضربه زدن فراهم می‌سازد.

تنها راه مقابله با این توطئه‌ها، همانطور که گراما نیروهای انقلابی خاطر نشان ساخته‌اند، بسیج عمومی خلق است. راهی که آزمایش خود را در تجربیات خونبار خلق‌های آزاد شده به اثبات رسانیده است.

بسیج خلق که در هماهنگی و وحدت عمل سیاسی و نظامی تمامی نیروهای خلق، متجلی می‌گردد، از یکسو رعب و وحشتی زایدالوصف در دل توطئه‌گران ایجاد می‌کند، و از سوی دیگر به مثابه سد محکمی، در برابر شرکده‌های ضد انقلابی آنان عمل خواهد نمود. در روزهای اول قیام، شاهد چنین روحیه و جوی در میان اقشار گوناگون مردم بودیم. مردان و زنانی که سرشار از امید به آینده، شب‌های فراموش نشدنی را در سنگرها به پاسداری می‌گذراندند. امروز جبهه‌ی نبرد متحد خلق در هر خیابان و گوی و برزن بایستی گسترده‌شود. بگوشیم تا هر مسجد را به ستادی و هر مدرسه، کارگاه و مزرعه را به سنگری تبدیل کنیم.

رادیو صدای آمریکا (۱۵ اردی) خواهد بود. بهشت) - "کارت" به دنبال کوشش در مورد اجرای عملیات تازه نافرجام گروه عملیات نجات آمریکا در برای نجات گروگان‌ها "براون" حاضر ایران، بیاناتی خطاب به ملت آمریکا نشد پیش‌بینی کند، و فقط گفت که ایراد کرد. وی گفت: " ما دست از اگر او بگوید این امر برای آمریکا کوشش خود بر نمی‌داریم. ما در طول امکان‌پذیر است، شاید کسی حرف

۱	برازجان	۵۹/۱/۲	حمله‌ی دو موتور سوار به محل هواداران و شلیک گلوله به ساختمان
۲	اهواز	۵۹/۱/۳	سرقته اتومبیل یکی از هواداران در مقابل انجمن.
۳	اصفهان	۵۹/۱/۳	حمله به کتابفروشی هواداران.
۴	پندرعباس	۵۹/۱/۵	آتش‌زدن کتب و نشریات سازمان زخمی کردن ۳۵ تا ۳۰ نفر از هواداران.
۵	الیگودرز	۵۹/۱/۵	کشتن خوردن یکی از هواداران به جرم داشتن عکس برادر مجاهد مسعود رجوی.
۶	تفرش	۵۹/۱/۶	دستگیری یکی از کاندیداهای مجاهدین خلق مطابق توطئه قبلی.
۷	میناب	۵۹/۱/۶	زخمی شدن یکی از هواداران توسط اوپاوش.
۸	کازرون	۵۹/۱/۶	تلاش سپاه برای بازرسی غیرقانونی ساختمان هواداران که به علت مخالفت هواداران افراد سپاه از خانه‌ی همسایه وارد می‌شوند.
۹	گرمانشاه	۵۹/۱/۶	دستگیری فردی که نشریه‌ی مجاهد به مستند می‌برد است.
۱۰	پندرعباس	۵۹/۱/۷	بازرسی مقر هواداران توسط سپاه با حکم بازرسی.
۱۱	کازرون	۵۹/۱/۸	حمله به ستاد انتخاباتی هواداران.
۱۲	ارومیه	۵۹/۱/۹	حمله‌ی ماشین‌های مسلح و بدون شماره به انجمن جوانان موحد ارومیه.
۱۳	کازرون	۵۹/۱/۹	درگیری به دنبال جریانات روز قبل و زخمی شدن ۷ نفر.
۱۴	کازرون	۵۹/۱/۱۰	ضرب و کشتن چند هوادار و دستگیری یکی دیگر از هواداران.
۱۵	کرمان	۵۹/۱/۱۰	حمله به کتابفروشی طالبانی و سوزاندن کتب.
۱۶	ارومیه	۵۹/۱/۱۱	حمله چاقوکاران به انجمن جوانان و انجمن‌های مدارس و نیز حمله به متهمین هواداران.
۱۷	رشت	۵۹/۱/۱۱	حمله شبانه به گویک فروشنده‌ی نشریات سازمان.
۱۸	قم	۵۹/۱/۱۲	ضرب و کشتن یکی از فروشنده‌گان مجاهد.
۱۹	کازرون	۵۹/۱/۱۲	دستگیری ۲ تن از هواداران.
۲۰	شاهرود	۵۹/۱/۱۳	دستگیری یکی از اعضای انجمن.
۲۱	اصفهان	۵۹/۱/۱۳	حمله به کتابفروشی هواداران در چهار باغ.
۲۲	اهواز	۵۹/۱/۱۴	دستگیری ۴ تن از هواداران پس از پخش ویدئو در یک روستا.
۲۳	شیراز	۵۹/۱/۱۴	اخراج ۲ معلم هوادار در یکی از روستاها.
۲۴	شیراز	۵۹/۱/۱۴	کشتن زدن یکی از هواداران ضمن پخش اعلامیه.
۲۵	شیراز	۵۹/۱/۱۴	حمله به خانه‌ی مسجد شیخ علی خان و غصب آن از دست هواداران.
۲۶	کاشان	۵۹/۱/۱۴	حمله به فروشنده‌ی مجاهد و ضرب و کشتن او.
۲۷	سنتان	۵۹/۱/۱۴	دستگیری ۶ تن از هواداران به جرم فروش کتاب.
۲۸	شاهرود	۵۹/۱/۱۸	جلوگیری شهربانی از فروش کتاب و نشریات مجاهدین و ایجاد درگیری.
۲۹	شاهرود	۵۹/۱/۱۸	کشتن زدن یکی از هواداران توسط اوپاوش.
۳۰	یا سوچ	۵۹/۱/۱۸	حمله‌ی ۳۰ نفر به کتابفروشی طالبانی.
۳۱	اردبیل	۵۹/۱/۱۸	پرئاب سفااهی به مخازنه‌ی پدر یکی از هواداران.
۳۲	اصفهان	۵۹/۱/۱۹	آتش زدن کتابفروشی هواداران در برخوار.
۳۳	سبزوار	۵۹/۱/۱۹	تصفیه‌ی هواداران از آموزش و پرورش توسط عبدوست.
۳۴	شیراز	۵۹/۱/۱۹	کشتن خوردن ۴ برادر هوادار و بیپوش شدن یکی از خواهران.
۳۵	کازرون	۵۹/۱/۲۰	حمله به کتابفروشی هواداران پس از سخنرانی خزعلی.
۳۶	گناوه	۵۹/۱/۲۰	حمله به مقر هواداران.
۳۷	شیراز	۵۹/۱/۲۰	حمله به نمایشگاه انجمن معلمان مسلمان در پالایشگاه.
۳۸	سنتان	۵۹/۱/۲۲	حمله به انجمن دانشجویان و شکستن درب آن.
۳۹	کرمان	۵۹/۱/۲۲	اجتماع اوپاوش و تهدید به تخلیه‌ی ستاد.
۴۰	تاپدان	۵۹/۱/۲۲	کشتن خوردن یکی از هواداران.
۴۱	سبزوار	۵۹/۱/۲۲	حمله به انجمن جوانان موحد و سوزاندن وسایل آن.
۴۲	بهبهر	۵۹/۱/۲۲	اخراج یک معلم هوادار از مدارس روستاهای زرگان فارس.
۴۳	شیراز	۵۹/۱/۲۲	کشتن خوردن یک نفر از ملیشیا و بیپوشی یک ساعتش در اثر ضربات.
۴۴	شیراز	۵۹/۱/۲۲	چاقو خوردن یکی از هواداران در خوابگاه در هنگام قطع برق.
۴۵	شهداد	۵۹/۱/۲۲	دستگیری ۲ نفر از برادران در انجمن اراک.
۴۶	اراک	۵۹/۱/۲۳	تروپ یکی از هواداران به نام رضا حامدی به دست عوامل اجتماع.
۴۷	خمین	۵۹/۱/۲۳	کشتن خوردن صاحب خانهای که هواداران در آن رفت و آمد دارند.
۴۸	اصفهان	۵۹/۱/۲۳	حمله به چادر هواداران و آتش زدن آن پس از سخنرانی فرمانده سپاه.
۴۹	اهواز	۵۹/۱/۲۳	چاقو زدن و شکستن دوربین یکی از هواداران در میدان وزیری.
۵۰	گرمانشاه	۵۹/۱/۲۴	چاقو زدن به فروشنده‌ی مجاهد و حمله به بعضی هواداران.
۵۱	کرج	۵۹/۱/۲۵	کشتن زدن یکی از هواداران در روستای گرم دره حین فروش نشریه.
۵۲	ایلام	۵۹/۱/۲۵	اخراج عده‌ای از هواداران از اردوگاه کنگه به آوارگان.
۵۳	دامغان	۵۹/۱/۲۵	پرئاب کوهکتن به منزل یکی از هواداران.
۵۴	صومعه‌سرا	۵۹/۱/۲۵	آتش زدن کتابفروشی هواداران در روستای بهمن.
۵۵	قائم‌شهر	۵۹/۱/۲۵	اخراج ۱ تن از هواداران از دانشسرا.
۵۶	ساری	۵۹/۱/۲۵	حمله‌ی شبانه به دبیرستان ایراندخت و پاره کردن پوسته‌های هواداران.
۵۷	ساری	۵۹/۱/۲۵	حمله به ستاد انجمن جوانان و کشتن یکی از اعضای آن.

واقعیت این است که بر اثر مبارزات قهرمانانه در سال‌های خفقان و دیکتاتوری و هم چنین افشاکاری‌های نیروهای انقلابی، به ویژه مجاهدین در دوران بعد از انقلاب، امپریالیسم برای همه‌ی مردم به طریقی مطرح شده است، یعنی آنها این را درک کرده‌اند که ریشه‌ی اصلی بدبختی‌ها و عقب ماندگی‌ها را در کجا باید جستجو کرد؟ که این خود قدمی بزرگ در راه مبارزه‌ی تاریخی ضد امپریالیستی مردم میهن‌ماست؛ به ویژه در شرایط کنونی که آنها شاهد حتی تهاجم نظامی آمریکایی‌ها به میهن خود هستند.

اما آنچه که در این جا مطرح است نحوه‌ی مبارزه با امپریالیسم و موضع‌گیری مقامات مسئول و برخی نیروها در قبال آنست. یعنی این که آیا مبارزات ضد امپریالیستی، در مسیر واقعی خود، هدایت و کانالیزه شده است؟ یا این که هر روز به نحوی به انحراف کشانده شده و حتی با تبلیغات و شعار ضد امپریالیستی، بر عکس نوک حملات، آگاهانه به سمت نیروهای ضد امپریالیست، سوق داده شده است؟ با بررسی حوادث و مسائل کل کشور و تضییقات و فشارهایی که علیه هواداران، فراهم می‌شود، هر روز این واقعیت به شکل عریان‌تری برملا می‌شود که خیلی از نیروها به جای مبارزه با امپریالیسم، با مجاهدین مبارزه می‌کنند و بسیاری از مقامات و مسئولین مملکتی از انواع رسانه‌های گروهی گرفته تا مراسم مذهبی و نماز جمعه‌ها، مجاهدین را دشمن اصلی معرفی می‌کنند. فی‌المثل کافست، فقط یک جمعه‌نما، نماز

برعکس یک عده مدام تلاششان ایجاد تفرقه و به جان هم انداختن نیروهاست و تمام امکاناتشان را نیز در این راه به کار می‌گیرند. عملاً هم کارهایشان به قتل، ضرب و جرح آتش‌سوزی و ویرانی منجر می‌شود؛ و مضحک تر این که شعار ضد آمریکائی هم می‌دهند. قابل تذکر است که یک تصویر صحیح از مبارزه‌ی ضد امپریالیستی ملازم با بسیج تمامی مردم و شرکت فعال همگی آنها در امر این مبارزه‌ی همه جانبه است و این بسیج عمومی نیز جز از طریق شوراهای واقعی بوجود نمی‌آید. می‌شود پرسید، بل این حساب آیا در شهرستانها تا حال اصلاً شوراهای واقعی تشکیل شده است؟ و آریانا" به کوشش‌هایی در جهت ایجاد این شوراها، میدان داده شده است؟ روشن است که پاسخ همه منفی است! جدای از پی‌گیری علت عدم ایجاد شوراها در شهرستانها، خود مسئله‌ی انتخابات مجلس شورای ملی، روشنگر بسیاری از این سوالات است. یعنی اینکه یک مبارزه‌ی واقعی ضد امپریالیستی می‌بایستی خودش رادر یک انتخابات کاملاً آزاد مجلس شورای ملی نشان دهد و این هم در اغلب شهرستانها با وفور انواع تقلبات و فرستادن کاندیداهای گروه‌های خاص به مجلس، برای تمام مردم، روشن و واضح است و نیازی به تشریح و تفصیل نیست. تمام این مسائل جای بحث و بررسی‌های ویژه‌ای دارد، اما آنچه عینی‌تر و ملموس‌تر است و در جای خود بسیار باعث تاسف می‌باشد، نحوه‌ی برخورد با نیروهای انقلابی و به ویژه مجاهدین در شرایط کنونی.

بهشت) - هارتر به دنبال نوشتن نافرجام گروه عملیات نجات آمریکا در ایران، بیاناتی خطاب به ملت آمریکا ایراد کرد. وی گفت: "ما دست از کوشش خود بر نمی داریم. ما در طول این مرحله مشکل غیرعادی سعی کرده ایم و سعی خواهیم کرد از هر وسیله ای برای آزاد ساختن گروگان ها استفاده کنیم."

* خبرگزاری تاس (۸ اردیبهشت) - "جودی پاول" سخنگوی کاخ سفید در یک کنفرانس مطبوعاتی اظهار داشت: "پرزیدنت کارتر" امکان از سرگیری یک عملیات نظامی علیه ایران را رها نکرده است.

* خبرگزاری تاس (۸ اردی - بهشت) - نماینده پنتاگون گفت: "خارج ساختن گروگان ها از سفارت، موضوع را پیچیده خواهد کرد، اما عملیات آینده را ملغی نخواهد ساخت."

* رادیو ایران (۸ اردیبهشت) - "برژینسکی اظهار داشت: "عملیات نظامی آمریکا در تهران، باید همداری برای ایرانیان باشد تا قدرت آمریکا را دست کم نگیرند، و در گرایش آمریکا برای استفاده از نیروی نظامی تردیدی به خود راه ندهند."

* رادیو صدای آمریکا (۸ اردی - بهشت) - "هارولد براون" وزیر دفاع آمریکا در مصاحبه ای با شبکه تلویزیونی سی - بی - اس آمریکا گفت که تا حدی به سبب افزایش گسترش تشنج در ایران بود که آمریکا در این زمان به فکر نجات اتباع خود در تهران افتاد. وی گفت، وضع امنیتی ایران روز به روز وخیم تر می شود، و اوضاع ایران خطرناک است. ولی بازم آمریکا دولت ایران را مسئول سلامت و حفظ جان گروگان های آمریکائی می داند.

"براون" خاطر نشان ساخت که آمریکا خود را محق به انجام هر عملی برای آزادی گروگان ها می داند، و از هیچ کوششی برای نجات آنها فروگذار نخواهد کرد.

او افزود که اقدامات سریع در موازات اقدامات دراز مدت مانند تحریم های اقتصادی، همواره مطرح

در مورد "جری عمیاد" - برای نجات گروگان ها "براون" حاضر نشد پیش بینی کند، و فقط گفت که اگر او بگوید این امر برای آمریکا امکان پذیر است، شاید کسی حرف آنها را باور نکند. وی افزود، آمریکا هیچگونه دری را بروی خود بسته نخواهد یافت.

* خبرگزاری فرانسه (۸ اردی - بهشت) - روزنامه "الوطن" چاپ کویت به نقل از یک مقام مسئول این کشور نوشت که آمریکا بر روی همکاری عده ای از نظامیان برای انجام یک کودتا در این کشور حساب می کرده است. این روزنامه اشاره می کند که

مقادییری سلاح و مقادیر معتابیهی پول می بایست توسط تفنگداران آمریکائی میان همکاران ایرانی آنها توزیع می شد.

* خبرگزاری رویتر (۸ اردی - بهشت) - "سایروس ونس" وزیر امور خارجه ای آمریکا، ظاهرا به نشانهی اعتراض به تجاوز کارتر در ایران، دیروز استعفاى خود را تسلیم وی کرد. مقامات رسمی کاخ سفید گفتند، "ونس" به "کارتر" هشدار داده بود: "به خاطر اختلافان بر سر موضوع، من استعفا خواهم کرد، حال نتیجه طرح هرچه می خواهد باشد."

از سوی دیگر، "برژینسکی" اظهار داشت. وی کاملا با اجرای طرح موافق بوده و اکنون هم به هیچ وجه از شکست آن، که منجر به قتل عده ای از نظامیان آمریکائی شده است تاسف نمی خورد.

* رادیو ایران (۸ اردیبهشت) - در ساعت ۱۷:۳۰ دقیقه امروز، در ضلع شمال غربی پارکینگ میدان امام خمینی در تهران، انفجاری رخ داد که در اثر آن دو نفر جان خود را از دست دادند و ۵ تن دیگر زخمی شدند. در اثر انفجار به ۷ دستگاه اتومبیل سواری و یک وانت و یک دستگاه موتور سیکلت آسیب های زیادی وارد شد. بر اثر این انفجار رانندهی موتور سیکلت و یک تن از افرادی که در نزدیکی محل انفجار بودند، جان خود را از دست دادند. شدت انفجار به حدی بود که شیشه

مقامات و مسئولین مملکتی از انواع رسانه های گروهی گرفته تا مراسم مذهبی و نماز جمعه ها، مجاهدین را دشمن اصلی معرفی می کنند. فی المثل کافیت، فقط یک جمعه نوار نماز جمعه های آن روز سراسر کشور را کنار هم بگذاریم، تا به این واقعیت تلخ و تاسف آور از نزدیک پی ببریم. البته نگاهی به گزارش نماز جمعه های برخی روزنامه های معلوم الحال نیز برای درک مطلب کافیت، روشن تر بگوئیم تمام و سائل مبارزه و زمینهی مبارزه علیه این دشمن خونخوار آماده است، اما آنچه که هدف گیری نشده امپریالیسم است. و به جای آن سایر نیروها به خصوص مجاهدین مورد هدف قرار گرفته اند؟

البته یک روز تناقض این حرفها و شعارهای ضد امپریالیستی از یک طرف و اعمال ضد مجاهدی از طرف دیگر برای مردم روشن خواهد شد. زیرا یک مبارزه واقعی ضد - امپریالیستی گذشته از لزوم یک سلسله اقدامات جدی اقتصادی - اجتماعی در جهت قطع وابستگی ها که این جا مورد بحث ما نیست، و به طور مشروح تری در شماره های ۳۷ و ۳۸ نشریهی مجاهد، در سری مقالات "مبارزات ضد امپریالیستی از حرف تا عمل" بررسی شده است، از یک سلسله الزامات دیگری نیز برخوردار است که تا آن الزامات در صحنهی عمل پی گیری نشود، مبارزهی ضد - امپریالیستی مضحک های بیش نخواهد بود. مثلا "وقتی صحبت از مبارزه با امپریالیسم می شود، یعنی این که تمام اصلی و دشمن اصلی خلق، امپریالیسم است. پس باید همهی مردم یک پارچه علیه آن به مبارزه برخیزند و تا زمانی که او از پا در نیامده است، وحدت خود را حفظ کنند و به مسائل فرعی دامن نزنند. واقعیت اینست که اگر این مبارزه قاطعانه ادامه پیدا کند، سایر مسائل و اختلافات فرعی هم در کنار آن حل می شود. امروزه در این صحنه مبارزهی ضد امپریالیستی، نیروهای صادق و حقیقتا "ضد - امپریالیست کوشش می کنند، تا هیچ تفرقه و شکافی در صفوف خلق، مقابل این دشمن غدار ایجاد نشود.

بررسی های ویژه ای دارد، اما آنچه عینی تر و ملموس تر است و در جای خود بسیار باعث تاسف می باشد، نحوهی برخورد با نیروهای انقلابی و به ویژه مجاهدین در شرایط کنونی است. در توضیح آن باید بگوئیم، امپریالیستی، نیروهای صادق ضد - امپریالیست تحت شدیدترین فشارها باشند؟ این آن چیزی است که امروزه در تمام نقاط مملکت ما جریان دارد! میوه چین های انقلاب، یک شبهه ضد - امپریالیست شده؛ روزی نیست که در شهرستانها علیه هواداران سازمان، کسانی که در روزهای اختناق دوران شاه نیز مبارزه می کرده اند، تصبیقات و فشارها و ضرب و جرح هایی ایجاد نشود. نشریاتشان به آتش کشیده نشود؟ محل فروش کتاب و نشریات ویران نشود؟ مراکزشان مورد حمله قرار نگیرد؟ آنچه که در این برخوردها جالب توجه است، صبر و متانت انقلابی هواداران سازمان و تحمل سختی و مشقات و ضرب و جرح هاست؟ چرا که آنها واقعا "معنی دشمن اصلی را درک کرده اند و با ایمان به یک مبارزه واقعی ضد امپریالیستی، با صبر و متانت خود، از ایجاد تفرقه هر چه بیشتر، جلوگیری می کنند. مسئلهی دیگر نفرت روزافزون مردم از تکرار این ماجراها، علیه نیروهای صادق انقلابی است. ما در این جا، برای این که با واقعیت امر، از نزدیک آشنا شوید، قسمتی از حوادثی که بر سر هواداران مجاهدین، فقط در یک ماهی فروردین امسال، آمده است، می آوریم و به علت زیاد بودن حوادث به صورت محوری اشاره می کنیم. در فضایی که مرتبا "شعار ضد - امپریالیستی" داده می شود، بیلان فوق - الذکر بسیار ننگین است. واقعیتی هم که در پشت این حوادث پنهان است، برجیده شدن بساط آزادی و دمکراسی است. بنابراین به راحتی می شود به این نتیجهی غرور انگیز رسید که این برادران و خواهران ما با صبر و متانت انقلابی خود، با سرهای شکسته و بدن های مجروح، با جنگ و دندان، فی الواقع از آزادی

۵۳	کرج	۵۹/۱/۲۵
۵۴	ایلام	۵۹/۱/۲۵
۵۵	دامغان	۵۹/۱/۲۵
۵۶	صومعه سرا	۵۹/۱/۲۵
۵۷	قائم شهر	۵۹/۱/۲۵
۵۸	ساری	۵۹/۱/۲۵
۵۹	شیراز	۵۹/۱/۲۵
۶۰	یزقان	۵۹/۱/۲۵
۶۱	زنجان	۵۹/۱/۲۵
۶۲	شهرکرج	۵۹/۱/۲۷
۶۳	اصفهان	۵۹/۱/۲۷
۶۴	سبزوار	۵۹/۱/۲۷
۶۵	سمنان	۵۹/۱/۲۷
۶۶	سمنان	۵۹/۱/۲۷
۶۷	قائم شهر	۵۹/۱/۲۷
۶۸	مشهد	۵۹/۱/۲۸
۶۹	نریس	۵۹/۱/۲۸
۷۰	کرج	۵۹/۱/۳۰
۷۱	گرماشاه	۵۹/۱/۳۰
۷۲	چهرم	۵۹/۱/۳۰
۷۳	مشهد	۵۹/۱/۳۰
۷۴	ساری	۵۹/۱/۳۰
۷۵	کاشان	۵۹/۱/۳۱
۷۶	بابل	۵۹/۱/۳۱
۷۷	کرج	۵۹/۱/۳۱
۷۸	خرم آباد	۵۹/۱/۳۱
۷۹	خرم آباد	۵۹/۱/۳۱
۸۰	فسا	۵۹/۱/۳۱
۸۱	پالوس	۵۹/۱/۳۱

کنگ زدن یکی از هواداران در روستای گرم دره، فروش نشریه. اخراج عده ای از هواداران از اردوگاه کنگ به آوارگان. پرتاب کونکتن به منزل یکی از هواداران. آتش زدن کتابفروشی هواداران در روستای بهمن. اخراج ۹ تن از هواداران از دانشسرا. حملهی شبانه به دبیرستان ایراندخت و پاره کردن پوستهای هواداران. حمله به مقر مجاهدین خلق در شیراز ساعت ۱ نیمه شب. حمله به هواداران و زخمی شدن ۳۰ نفر از آنان. حمله به انجمن دانشی موزان و دانشجوین مسلمان و زخمی شدن ۳۶ نفر از برادران و خواهران. حمله به فرزندهای نشریهی مجاهد در هاپون شهر. دستگیری حمید ادیبی به جرم کارگزاران کنگی از روحانیت محل و محکومیتش به ۶ ماه و تقلیل آن به ۲ ماه. جلوگیری از فروش کتاب توسط مأمور شهرپای. تهدید به آتش زدن نمازیه پدر یک هوادار. بازجویی کارگر هوادار به جرم نصب اعلامیه در کارخانه و تهدید به اخراج. تهدید حمله به یکی از فروشندگان نشریه. حمله به کتابفروشی هواداران. (تربت حیدریه). تعقیب و سپس مجروح کردن ۲ تا ۳ نفر از هواداران در چهار صد دستگاه. مجروح کردن ۳ تن از فروشندگان مجاهد چاقو زدن یکی از هواداران، زخمی کردن تعدادی از هواداران شرکت کنند، در تظاهرات. حمله به منزل ۶ نفر از هواداران و مجروح کردن اهالی و شکستن وسایل و... مجروح کردن ۲ تن از هواداران و دستگیری بیژن زارع توسط سپاه. حمله به مرکز مجاهدین و سازمان جوانان مجاهدین در کنگ زدن یک هوادار به جرم بر پاشی نمایشگاه. دستگیری یکی از هواداران در دانشکدهی معماری توسط سپاه. مجروح کردن هوادار هنگام فروش مجاهد. زخمی کردن ۲ تن از هواداران. تجمع آوایش مقابل خانهی گاندید سازمان و ایجاد مزاحمت برای او. تیرخوردن یکی از هواداران با کلت هنگام بازگشت از هنرستان. دستگیری ۲ تن از هواداران توسط کیمته.

پاسداری می کنند. به عنوان یک نمونهی عینی به مسئلهی مشهد توجه کنیم، اگر این حماسه ی برادران و خواهران ما نبود، وضع شهر و نیروهای انقلابی چگونه بود؟ آیا با برجیده شدن مرکز فعالیت مجاهدین، سایر نیروها و اقشار مختلف مردم می توانستند در هوایی آزاد تنفس کنند؟ آیا هر گونه فعالیتی به فوریت با چوب و چماق سرکوب نمی شد؟ عظمت کار این برادران زمانی بیشتر روشن می شود که مقامات مسؤل نه تنها هیچ کمکی به آنها نمی کنند، بلکه در بسیاری از جاها یا بی تفاوت هستند و یا حتی خودشان سهمینند. مثلا "در مشهد" استاندار با کمک برخی عناصر دیگر به وضوح پشت تمامی این حوادث است. در نتیجه آیا فریاد تظلم خواهی برادران و خواهران به جایی خواهد رسید؟... نکتهی مهم دیگر شکوه مکتبی این پایداری هاست. نه این که این حملات و چماقداری ها به نام اسلام و دفاع از دین انجام می گیرد... پس این حماسه ی مقاومت و پایداری برادران و خواهران در هر شهر و روستایی، برای همگان ثابت می کند که چه کسانی تلاش می کنند، چه رهبری

از علاقمندان تقاضا می شود که کمک های مالی خود برای سازمان مجاهدین خلق ایران را به حساب جاری شماره "۱۳۰۰" بانک صادرات شعبه ۴۵۹ واقع در بیج شمیران واریز نمایند و حواله ای آن را به صندوق پستی "تهران ۱۶ - شماره ۶۴/۱۵۵۱" ارسال دارند.

روزنامه "مجاهد" نشریه مجاهدین خلق ایران سال اول صندوق پستی شماره ۶۴/۱۵۵۱